

GIÔ-SUÊ

Tác Giả

Giô-suê, ngoại trừ phần cuối có lẽ do Tư Tế Phi-nê-a viết

Viết Khi Nào

Sách này được viết vào khoảng 1406–1350 T.C., khi dân I-sơ-ra-ên vào chiếm đất hứa.

Mục Đích

Ghi lại những trận chiến chinh phục đất hứa và sự phân chia lãnh thổ của dân I-sơ-ra-ên dưới quyền lãnh đạo của Giô-suê.

Câu Gốc

“Hãy thông báo khắp cả doanh trại và truyền lệnh cho dân rằng: ‘Hãy chuẩn bị lương thực, vì ba ngày nữa anh chị em sẽ đi qua Sông Giô-đanh để vào chiếm lấy xứ mà CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, ban cho anh chị em làm sản nghiệp.’” (1:11)

Bố Cục

- Dân I-sơ-ra-ên tiến vào đất hứa (1:1 – 5:12)
 - Giô-suê lãnh đạo dân I-sơ-ra-ên
 - Vượt qua Sông Giô-đanh
- Các trận chiến chinh phục đất hứa (5:13 – 12:24)
 - Dân I-sơ-ra-ên đánh bại các vua miền trung
 - Dân I-sơ-ra-ên đánh bại các vua miền nam
 - Dân I-sơ-ra-ên đánh bại các vua miền bắc
 - Tổng kết cuộc chinh phục đất hứa
- Sự phân chia đất hứa (13:1 – 24:33)
 - Phân chia đất cho các chi tộc
 - Biệt riêng các thành ẩn náu và một số thành cho người Lê-vi
 - Các chi tộc sống phía đông Sông Giô-đanh trở về
 - Giô-suê khuyên nhủ những người lãnh đạo dân

Các Nhân Vật Chính

Giô-suê, Ê-lê-a-xa, Ca-lép, Ra-háp, A-can, Phi-nê-a

Trong số trên một triệu người rời Ai-cập hơn 40 năm trước chỉ có Giô-suê và Ca-lép là hai người được vào hưởng đất hứa.

Đức Chúa Trời Truyền Lệnh cho Giô-suê

1 ¹Sau khi Môi-se tôi tớ CHÚA qua đời, CHÚA phán với Giô-suê con trai của Nun, phụ tá của Môi-se, ²“Môi-se tôi tớ Ta đã qua đời. Bây giờ người và toàn dân này hãy đứng dậy, đi qua Sông Giô-đanh, để vào xứ Ta ban cho chúng, tức dân I-sơ-ra-ên. ³Hễ nơi nào bàn chân các người giẫm lên, Ta ban cho các người, như Ta đã phán với Môi-se. ⁴Từ miền đồng hoang và miền Li-băng đó cho đến Sông Cả, tức Sông Ó-phơ-rát, tất cả địa phận của dân Hít-ti, cho đến Biển Lớn ^(a) về phía mặt trời lặn đều sẽ trở thành lãnh thổ của các người. ⁵Trọn đời người, không ai có thể chống cự nổi người. Như Ta đã ở với Môi-se thế nào, Ta cũng sẽ ở với người thế ấy. Ta sẽ không lìa người và không bỏ người.

⁶Hãy mạnh mẽ và hãy can đảm! Vì người sẽ đem dân này vào chiếm lấy xứ Ta đã thề với tổ tiên chúng để ban cho chúng. ⁷Duy người phải mạnh mẽ và phải rất can đảm mới được. Hãy cẩn thận làm theo mọi điều trong luật pháp mà Môi-se tôi tớ Ta đã truyền cho người. Chớ quay qua bên phải hoặc bên trái, để bất cứ nơi nào người đến, người sẽ thành công.

⁸Quyển sách luật pháp này chớ rời xa miệng người, nhưng người phải suy gẫm những điều trong đó ngày và đêm, để cẩn thận làm theo; vì như thế người sẽ làm cho đường lối người được hưng thịnh, và người sẽ thành công. ⁹Ta há đã chẳng truyền lệnh cho người sao? Hãy mạnh mẽ và hãy can đảm! Chớ sợ hãi và chớ mất tinh thần, vì CHÚA, Đức Chúa Trời của người, sẽ ở với người bất cứ nơi nào người đi.”

Chuẩn Bị Cuộc Tiến Quân

¹⁰Bấy giờ Giô-suê truyền lệnh cho những người chỉ huy trong dân, ¹¹“Hãy thông báo khắp cả doanh trại và truyền lệnh cho dân rằng: ‘Hãy chuẩn bị lương thực, vì ba ngày nữa anh chị em sẽ đi qua Sông Giô-đanh để vào chiếm lấy xứ mà CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, ban cho anh chị em làm sản nghiệp.’”

¹²Giô-suê cũng nói với những người Ru-bên, những người Gát, và phân nửa chi tộc Ma-na-se, ¹³“Hãy nhớ những lời mà Môi-se tôi tớ CHÚA đã truyền cho anh em, ‘CHÚA, Đức Chúa Trời của anh em, đã ban cho anh em một nơi nghỉ ngơi, và ban cho anh em xứ này.’ ¹⁴Vợ con anh em và các bầy súc vật của anh em sẽ ở lại trong xứ mà Môi-se đã ban cho anh em ở bên này Sông Giô-đanh, nhưng tất cả các chiến sĩ của anh em phải mang vũ khí mình, đi qua bên kia sông trước mặt anh em mình, để giúp họ, ¹⁵cho đến khi CHÚA ban cho họ được nghỉ ngơi như anh em, tức cho đến khi họ chiếm được xứ mà CHÚA, Đức Chúa Trời của anh em, ban cho họ. Bấy giờ anh em mới được trở về phần đất thuộc về anh em và chiếm lấy nó làm sản nghiệp, tức vùng đất mà Môi-se tôi tớ CHÚA đã ban cho anh em ở phía đông Sông Giô-đanh.”

¹⁶Họ trả lời với Giô-suê, “Tất cả những gì ông truyền cho chúng tôi, chúng tôi sẽ làm theo. Bất cứ nơi nào ông sai chúng tôi đi, chúng tôi sẽ đi. ¹⁷Như chúng tôi đã vâng lệnh Môi-se thế nào, chúng tôi sẽ vâng lệnh ông thế ấy. Chỉ cầu xin CHÚA, Đức Chúa

(a) **1:4** tức biển Địa Trung Hải

Trời của ông, ở với ông, như Ngài đã ở với Mô-i-se. ¹⁸Kẻ nào chống lại lệnh ông, hoặc không vâng lệnh ông ban ra sẽ bị xử tử. Chỉ mong ông cứ mạnh mẽ và cứ can đảm.”

Các Thám Tử Dọ Thám Giê-ri-cô

2 ¹Bấy giờ Giô-suê con trai của Nun sai hai người làm thám tử bí mật rời Si-tim ra đi. Ông dặn họ, “Hãy đi và dọ thám xứ, đặc biệt là Thành Giê-ri-cô.” Vậy họ ra đi. Họ vào nhà một kỹ nữ tên là Ra-háp và định qua đêm tại đó. ²Người ta báo cho vua Giê-ri-cô rằng, “Tàu bệ hạ, đêm nay có mấy người I-sơ-ra-ên đến đây để dọ thám xứ.”

³Vua Giê-ri-cô truyền lệnh cho Ra-háp, “Hãy trao nộp ra đây những người đã đến với người, tức những kẻ đã vào nhà người, vì chúng đến để dọ thám cả xứ.”

⁴Nhưng nàng đem hai người ấy giấu đi, rồi nói, “Đúng vậy, mấy người ấy có đến với tôi, nhưng tôi không biết họ từ đâu đến. ⁵Vào lúc trời sắp tối, trước khi cổng thành đóng lại, họ đã ra đi. Tôi không biết họ đã đi đâu. Hãy lập tức đuổi theo, biết đâu các ông sẽ đuổi kịp.” ⁶Tuy nhiên nàng đã đem hai thám tử ấy lên sân thượng và giấu họ dưới đồng cây gai mà nàng đã chất sẵn ở đó.

⁷Thế là những người ấy đuổi theo các thám tử, theo con đường đi về chỗ cạn nơi người ta lội qua Sông Giô-đanh. Vừa khi những người ấy ra khỏi thành, cổng thành đóng lại.

Giao Ước giữa Các Thám Tử và Ra-háp

⁸Trước khi hai thám tử đặt lưng xuống nằm, nàng đi lên sân thượng gặp họ. ⁹Nàng nói với họ, “Tôi biết CHÚA sẽ ban cho các ông xứ này. Nỗi sợ hãi về các ông đã phủ trên chúng tôi, và lòng của toàn dân trong xứ đều tan chảy vì sợ các ông. ¹⁰Bởi chúng tôi đã nghe thể nào CHÚA đã làm cho nước của Hồng Hải trở nên cạn khô trước mặt các ông khi các ông ra khỏi Ai-cập, và những gì các ông đã làm cho hai vua dân A-mô-ri ở bên kia Sông Giô-đanh, tức Si-hôn và Ốc, hai vua đã bị các ông tiêu diệt hoàn toàn. ¹¹Vừa khi chúng tôi nghe thể lòng chúng tôi tan chảy. Không ai trong chúng tôi còn chút can đảm nào để đối chọi với các ông nữa. CHÚA, Đức Chúa Trời của các ông, quả là Đức Chúa Trời ở trên trời cao kia và ở dưới đất thấp này. ¹²Vậy bây giờ vì tôi đã lấy nhân nghĩa đối xử với các ông, xin các ông hãy nhân danh CHÚA mà thề với tôi rằng các ông cũng sẽ lấy nhân nghĩa đối xử với nhà cha tôi. Xin ban cho tôi một dấu hiệu để xác chứng rằng ¹³các ông sẽ cho cha mẹ tôi, các anh chị em tôi, và mọi người trong gia đình họ khỏi bị giết.”

¹⁴Hai người ấy trả lời nàng, “Mạng sống của chúng tôi sẽ đền cho mạng sống của những người của cô, miễn là cô không tiết lộ công việc của chúng tôi cho ai. Chúng tôi xin thề rằng chúng tôi sẽ lấy sự trung nghĩa và thành tín đối xử với cô khi CHÚA ban cho chúng tôi xứ này.”

¹⁵Sau đó nàng lấy một sợi dây thừng và giòng hai người ấy qua cửa sổ xuống bên ngoài thành, vì nhà nàng ở phía trong lớp tường bên ngoài của thành, nên có thể nói nàng ở giữa hai lớp tường thành. ¹⁶Nàng nói với họ, “Các ông hãy đi lên hướng đồi núi, kéo những người đang truy lùng các ông sẽ bắt gặp các ông. Hãy trốn trên đó ba

ngày, cho đến khi những người truy lùng các ông trở về, bấy giờ các ông có thể yên chí đi đường mình.”

¹⁷Hai người đó nói với nàng, “Chúng tôi sẽ không bị ràng buộc bởi lời thề cô đã bắt chúng tôi thề với cô, ¹⁸nếu khi chúng tôi tấn công vào xứ mà cô không buộc sợi dây thừng đỏ này nơi cửa sổ mà cô đã giòng chúng tôi xuống, và nếu cô không hợp mọi người thân của cô lại trong nhà cô, tức cha mẹ, anh chị em, và mọi người trong gia đình cô. ¹⁹Nếu bất cứ ai rời khỏi nhà cô, ra ngoài đường, người ấy sẽ chịu trách nhiệm về mạng sống mình, còn chúng tôi sẽ vô tội. Nếu bất cứ ai đang ở trong nhà cô lúc đó mà bị hại, máu của người ấy sẽ đổ lại trên đầu chúng tôi. ²⁰Còn nếu cô tiết lộ công việc của chúng tôi cho ai, chúng tôi sẽ không mắc lời thề mà cô đã buộc chúng tôi thề với cô.”

²¹Nàng đáp, “Xin làm như lời các ông nói. Chúng ta sẽ làm như vậy.” Nàng tiễn họ đi, và họ đã ra đi. Sau đó nàng lấy sợi dây thừng đỏ đó và cột nó vào cửa sổ.

²²Họ ra đi và đến miền đồi núi. Họ ở đó ba ngày cho đến khi những kẻ truy lùng họ đã trở về. Những kẻ truy lùng họ đã tra hỏi về họ suốt dọc đường nhưng chẳng tìm được tin tức gì. ²³Sau đó hai thám tử đi xuống núi. Họ lội qua sông và đến trình diện Giô-suê con trai của Nun. Họ báo cáo với ông mọi việc đã xảy ra cho họ. ²⁴Họ nói với Giô-suê, “Quả thật, CHÚA đã ban toàn xứ này vào tay chúng ta, bởi lòng của toàn dân trong xứ đều tan chảy vì sợ chúng ta.”

Dân I-sơ-ra-ên Vượt Qua Sông Giô-đanh

3 ¹Sáng hôm sau Giô-suê và toàn dân I-sơ-ra-ên dậy sớm; họ rời Si-tim đến Sông Giô-đanh. Họ nghỉ đêm tại đó trước khi qua sông. ²Sau ba ngày, các vị chỉ huy đi khắp các trại, ³và truyền lệnh cho dân rằng, “Khi anh chị em thấy các tư tế dòng Lê-vi khiêng Rương Giao Ước của CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, ra đi, anh chị em hãy rời khỏi chỗ mình mà đi theo Rương ấy, ⁴để anh chị em biết sẽ đi đường nào, vì anh chị em chưa đi đường ấy bao giờ. Tuy nhiên anh chị em phải giữ một khoảng cách chừng một ngàn mét^(a) giữa anh chị em và Rương Giao Ước. Chờ lại gần Rương ấy.”

⁵Giô-suê nói với dân, “Mỗi người hãy thực hiện nghi lễ biệt riêng mình ra thánh, vì ngày mai CHÚA sẽ làm những việc lạ lùng giữa anh chị em.” ⁶Giô-suê cũng nói với các tư tế, “Anh em hãy khiêng Rương Giao Ước và đi trước đoàn dân.” Họ bèn khiêng Rương Giao Ước và đi trước đoàn dân.

⁷CHÚA phán với Giô-suê, “Hôm nay Ta sẽ làm cho người được tôn trọng giữa toàn dân I-sơ-ra-ên, để họ biết rằng Ta ở với người như Ta đã ở với Mô-i-se. ⁸Người hãy truyền lệnh cho các tư tế khiêng Rương Giao Ước, ‘Khi quý vị bước xuống mé nước của Sông Giô-đanh, xin hãy đứng yên dưới đó.’”

⁹Giô-suê lại nói với dân I-sơ-ra-ên, “Hãy đến gần và nghe lời của CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em.” ¹⁰Giô-suê nói tiếp, “Bởi điều này anh chị em sẽ biết rằng Đức Chúa Trời hằng sống đang ngự giữa anh chị em. Ngài sẽ đuổi các dân Ca-na-an, dân Hít-ti, dân Hi-vi, dân Pê-ri-xi, dân Ghi-ga-si, dân A-mô-ri, và dân Giê-bu-si đi khỏi

(a) 3:4 nt: 2.000 cubits (khoảng 1.000 mét)

trước mặt anh chị em. ¹¹Này, Rương Giao Ước của Đấng Chủ Tể hoàn cầu sắp đi qua Sông Giô-đanh trước mặt anh chị em. ¹²Vậy bây giờ hãy chọn mười hai người trong các chi tộc I-sơ-ra-ên, mỗi chi tộc một người. ¹³Khi bàn chân các tư tế khiêng Rương Giao Ước của CHÚA, Đấng Chủ Tể hoàn cầu, bước vào nước của Sông Giô-đanh, nước Sông Giô-đanh từ nguồn chảy xuống sẽ dừng lại và sẽ dồn thành một khối.”

¹⁴Khi đoàn dân nhổ trại của họ để đi qua Sông Giô-đanh, các tư tế khiêng Rương Giao Ước đi trước đoàn dân. ¹⁵Vả, bấy giờ là mùa gặt, nên mực nước Sông Giô-đanh lúc nào cũng tràn ra hai bên bờ. Nhưng khi những người khiêng Rương đến bờ Sông Giô-đanh và khi bàn chân của các tư tế khiêng Rương vừa nhúng vào mé nước, ¹⁶nước từ nguồn chảy xuống liền dừng lại và dồn thành một khối, dồn ngược đến Thành A-đam, tức thành kế cận, ở phía nam của Thành Xa-rê-than; còn nước chảy về hướng Biển A-ra-ba, tức Biển Chết, ^(a) hoàn toàn bị đứt rời ra. Thế là đoàn dân đi qua sông, nơi đối ngang Giê-ri-cô. ¹⁷Trong khi các tư tế khiêng Rương Giao Ước của CHÚA cứ đứng yên trên đất khô ráo ở giữa lòng Sông Giô-đanh, toàn dân I-sơ-ra-ên đi qua sông như đi trên đất khô, cho đến khi mọi người đã qua hết bên kia Sông Giô-đanh.

Mười Hai Hòn Đá Kỷ Niệm

4 ¹Khi toàn thể dân I-sơ-ra-ên đi qua Sông Giô-đanh, CHÚA phán với Giô-suê, ²“Hãy chọn mười hai người trong dân, mỗi người đại diện một chi tộc, ³và truyền cho họ, ‘Hãy lấy mười hai hòn đá dưới lòng Sông Giô-đanh, nơi các tư tế đã đứng vững, vác chúng theo mình, sau đó hãy đặt chúng xuống nơi anh em sẽ hạ trại đêm nay.’”

⁴Vậy Giô-suê gọi mười hai người, mỗi người từ một chi tộc I-sơ-ra-ên mà ông đã chọn sẵn. ⁵Giô-suê nói với họ, “Anh em hãy vượt qua mọi người và đến trước Rương của CHÚA, Đức Chúa Trời của anh em, đang ở giữa lòng Sông Giô-đanh. Mỗi người trong anh em hãy lấy một hòn đá, vác nó lên vai, một hòn cho một chi tộc I-sơ-ra-ên, ⁶để chúng sẽ trở thành một dấu chứng giữa anh em. Về sau nếu con cháu của anh em có hỏi, ‘Những hòn đá này có ý nghĩa gì?’ ⁷thì anh em sẽ nói cho chúng biết rằng dòng Sông Giô-đanh đã bị đứt đoạn trước Rương Giao Ước của CHÚA, vì khi Rương ấy được khiêng qua Sông Giô-đanh, dòng Sông Giô-đanh đã bị đứt đoạn. Vì thế những hòn đá ấy sẽ là một chứng tích để làm kỷ niệm cho dân I-sơ-ra-ên đến muôn đời.”

⁸Dân I-sơ-ra-ên làm y như Giô-suê đã truyền. Họ lấy mười hai hòn đá ở giữa lòng Sông Giô-đanh, theo như số chi tộc của dân I-sơ-ra-ên, như CHÚA đã truyền cho Giô-suê. Họ vác các hòn đá ấy theo họ và đặt chúng xuống nơi họ hạ trại. ⁹Giô-suê dựng một bia kỷ niệm làm bằng mười hai hòn đá đã lấy từ giữa lòng Sông Giô-đanh, nơi chân các tư tế khiêng Rương Giao Ước đã đứng. Bia kỷ niệm làm bằng các hòn đá ấy vẫn còn đó cho đến ngày nay.

¹⁰Các tư tế khiêng Rương cứ đứng giữa lòng Sông Giô-đanh cho đến khi mọi việc CHÚA truyền cho Giô-suê nói cho dân đã được thực hiện, theo như mọi điều Môi-se đã truyền cho Giô-suê. Dân chúng vội vàng qua sông. ¹¹Vừa khi mọi người đã qua sông, Rương Giao Ước của CHÚA do các tư tế khiêng tiến lên phía trước, dẫn đầu đoàn dân.

(a) 3:16 nt: Biển Muối

¹²Người Ru-bên, người Gát, và nửa chi tộc Ma-na-se đều mang vũ khí của họ đi trước đoàn dân I-sơ-ra-ên qua sông, như Môi-se đã truyền cho họ. ¹³Có chừng bốn mươi ngàn người của họ trang bị vũ khí sẵn sàng ra trận đi qua trước thánh nhan của CHÚA và tiến vào Đồng Bằng Giê-ri-cô dàn trận. ¹⁴Ngày hôm đó CHÚA đã làm cho Giô-suê được cao trọng trước mắt toàn dân I-sơ-ra-ên. Họ kính sợ ông như đã kính sợ Môi-se trọn những ngày của đời ông ấy.

¹⁵CHÚA phán với Giô-suê, ¹⁶“Hãy truyền cho các tư tế khiêng Rương Giao Ước lên khỏi Sông Giô-đanh.” ¹⁷Vậy Giô-suê truyền cho các tư tế, “Hãy lên khỏi Sông Giô-đanh.”

¹⁸Các tư tế khiêng Rương Giao Ước của CHÚA bèn lên khỏi lòng Sông Giô-đanh. Khi bàn chân của các tư tế vừa đặt trên đất khô, nước của Sông Giô-đanh chảy đầy lại và tràn ra hai bên bờ như trước.

¹⁹Dân chúng lên khỏi Sông Giô-đanh vào ngày mười tháng thứ nhất và đóng trại tại Ghinh-ganh, một nơi ở biên giới phía đông trong lãnh thổ trực thuộc Thành Giê-ri-cô.

²⁰Mười hai hòn đá đã lấy lên từ lòng Sông Giô-đanh được Giô-suê cho làm thành một bia kỷ niệm và dựng lên tại Ghinh-ganh. ²¹Ông nói với dân I-sơ-ra-ên, “Nếu mai này con cháu anh chị em có hỏi những bậc làm cha mẹ, ‘Những hòn đá này có ý nghĩa gì?’

²²thì anh chị em hãy bảo con cháu mình biết rằng, ‘Dân I-sơ-ra-ên đã đi qua Sông Giô-đanh tại chỗ này như đi trên đất khô.’ ²³Vì CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, đã làm cho nước Sông Giô-đanh cạn khô cho anh chị em cho đến khi anh chị em đã đi qua bờ bên kia, giống như CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, đã làm cho chúng ta tại Hồng Hải, khi Ngài làm cho nó cạn khô cho đến khi tất cả chúng ta đã qua bờ bên kia vậy, ²⁴để thiên hạ trong khắp thế gian biết rằng tay CHÚA thật là đại năng, hầu anh chị em sẽ kính sợ CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, mãi mãi.”

Cắt Bì cho Thế Hệ Trẻ

5 ¹Khi tất cả các vua dân A-mô-ri ở phía tây Sông Giô-đanh và tất cả các vua dân Ca-na-an ở dọc miền duyên hải nghe rằng CHÚA đã làm cho nước Sông Giô-đanh cạn khô, để dân I-sơ-ra-ên đi qua bờ bên kia cho đến khi họ đi qua hết, lòng họ tan chảy, và họ chẳng còn tinh thần đâu nữa để đối phó với dân I-sơ-ra-ên.

²Lúc đó CHÚA phán với Giô-suê, “Hãy chuẩn bị những dao bằng đá lửa để cắt bì cho dân I-sơ-ra-ên đợt nhì.” ³Vậy Giô-suê làm những dao bằng đá lửa và cắt bì cho dân I-sơ-ra-ên tại Ghi-bê-át Ha A-ra-lốt. ^(a) ⁴Đây là lý do tại sao Giô-suê bảo họ phải làm phép cắt bì: Tất cả người nam ra khỏi Ai-cập, tức tất cả các chiến sĩ, đều đã qua đời

dọc đường trong cuộc hành trình xuyên qua đồng hoang sau khi họ ra khỏi Ai-cập.

⁵Số là tất cả người nam ấy đều đã được cắt bì, nhưng tất cả người nam sinh ra trong đồng hoang sau khi họ rời Ai-cập thì chưa được cắt bì. ⁶Dân I-sơ-ra-ên đã đi lòng vòng trong đồng hoang bốn mươi năm, cho đến khi tất cả người nam ở tuổi quân dịch lúc ra khỏi Ai-cập đều qua đời, vì họ không vâng lời CHÚA. Đó là những người mà CHÚA đã thề rằng Ngài sẽ không cho họ thấy đất hứa mà Ngài đã thề với tổ tiên họ để ban cho họ, một xứ dư thừa sữa và mật. ⁷Vì thế Ngài đã dấy lên các con trai của họ để thay

(a) 5:3 Nghĩa là Đồi Da Quy Đầu

thế họ. Những con trai đó là những người Giô-suê bảo phải làm phép cắt bì, vì họ chưa được cắt bì ở dọc đường. ⁸Sau khi tất cả người nam trong dân được cắt bì, họ cứ ở yên trong lều của họ trong doanh trại cho đến khi được lành. ⁹Bấy giờ CHÚA phán với Giô-suê, “Hôm nay Ta đã cắt bỏ nỗi sỉ nhục về việc làm nô lệ tại Ai-cập khỏi các người.” Vì thế nơi đó được gọi là Ghinh-ganh^(a) cho đến ngày nay.

Cử Hành Lễ Vượt Qua

¹⁰Trong khi dân I-sơ-ra-ên đóng trại tại Ghinh-ganh, vào ngày mười bốn của tháng đó, lúc chạng vạng tối họ cử hành Lễ Vượt Qua trong Đồng Bằng Giê-ri-cô. ¹¹Ngày hôm sau của ngày Lễ Vượt Qua, chính ngày đó, họ ăn hoa màu của xứ, gồm bánh không men và gạo rang. ¹²Ma-na ngừng rơi ngay sau ngày họ ăn hoa màu của xứ, và dân I-sơ-ra-ên không có ma-na nữa. Năm đó họ ăn hoa màu trong xứ Ca-na-an.

Giô-suê Thấy Khải Tượng

¹³Một ngày kia khi Giô-suê đang ở một nơi gần Thành Giê-ri-cô, ông ngược mắt lên nhìn, và kìa, một người đàn ông, tay cầm gươm trần, đứng đối diện với ông. Ông lại gần người ấy và nói, “Ông là người của chúng tôi hay là người của quân thù chúng tôi?”

¹⁴Người ấy đáp, “Ta không thuộc về phe nào, nhưng Ta đến với tư cách là Thống Soái đạo quân của CHÚA.” Nghe thế Giô-suê liền sấp mặt xuống đất và phủ phục. Ông thưa với đấng đó, “Chúa muốn dạy bảo tôi tớ Ngài điều gì?”

¹⁵Vị Thống Soái đạo quân của CHÚA đáp, “Hãy cởi giày của ngươi ra, vì nơi ngươi đứng là thánh.” Giô-suê liền làm như vậy.

Đánh Hạ và Tiêu Diệt Giê-ri-cô

6 ¹Khi ấy Thành Giê-ri-cô đã đóng chặt cổng vì cố dân I-sơ-ra-ên; không ai có thể đi ra hay đi vào. ²Bấy giờ CHÚA phán với Giô-suê, “Này, Ta ban Giê-ri-cô vào tay ngươi, kể cả vua nó và tất cả các chiến sĩ dũng mãnh của nó. ³Các ngươi, tất cả các chiến sĩ, hãy đi vòng quanh thành một vòng. Hãy làm như vậy sáu ngày. ⁴Bảy tư tể cầm bảy kèn bằng sừng chiên sẽ đi trước Rương. Ngày thứ bảy các ngươi sẽ đi vòng quanh thành bảy vòng và các tư tể sẽ thổi kèn. ⁵Khi các ngươi nghe họ thổi một tiếng kèn lớn và dài, bấy giờ toàn dân hãy la lên thật lớn, tường thành sẽ đổ xuống, và mỗi người trong dân sẽ xông vào thành ngay trước mặt mình.”

⁶Vậy Giô-suê con của Nun gọi các tư tể đến và nói với họ, “Xin quý vị hãy khiêng Rương Giao Ước ra đi, và hãy chọn bảy vị tư tể cầm bảy kèn bằng sừng chiên đi trước Rương của CHÚA.” ⁷Ông nói với dân, “Hãy tiến bước và đi quanh thành. Các chiến sĩ hãy lần lượt đi qua trước Rương của CHÚA.”

⁸Theo như lệnh của Giô-suê truyền cho dân, bảy tư tể cầm bảy kèn bằng sừng chiên vừa đi vừa thổi kèn trước thánh nhan CHÚA, còn Rương Giao Ước của CHÚA đi kế sau. ⁹Một đạo quân tiên phong đi trước bảy vị tư tể thổi kèn ấy, và một đạo quân hậu vệ đi sau Rương, trong khi bảy vị tư tể vừa đi vừa thổi kèn. ¹⁰Nhưng đối với toàn dân,

(a) 5:9 Nghĩa là lần khỏi đi

Giô-suê ban lệnh này, “Anh em không được la hét, không được để cho ai nghe tiếng mình, và không được nói một lời nào cho đến ngày tôi bảo anh em la lên; bây giờ anh em hãy la lên.” ¹¹Vậy Rương của CHÚA đi vòng quanh thành một vòng, rồi họ trở về doanh trại và nghỉ đêm trong doanh trại.

¹²Sáng hôm sau Giô-suê dậy sớm; các tư tế khiêng Rương của CHÚA. ¹³Bảy tư tế cầm kèn bằng sừng chiên đi trước Rương của CHÚA; họ vừa đi vừa thổi kèn. Đạo quân tiên phong đi trước họ, đạo quân hậu vệ đi sau Rương, và bảy tư tế vừa đi vừa thổi kèn. ¹⁴Ngày thứ nhì họ đi vòng quanh thành một lần rồi trở về doanh trại. Họ cứ làm như vậy sáu ngày.

¹⁵Ngày thứ bảy họ dậy sớm, lúc bình minh, họ đi vòng quanh thành bảy lần, cũng một cách thức như vậy. Chỉ ngày hôm đó họ đi quanh thành bảy lần. ¹⁶Cuối lần thứ bảy, trong khi các tư tế thổi kèn, Giô-suê truyền cho dân, “Hãy la lên! Vì CHÚA ban thành này cho anh em. ¹⁷Thành và những gì trong thành sẽ bị tận diệt để dâng lên CHÚA. Chỉ kỹ nữ Ra-háp và mọi người ở với nàng trong nhà nàng sẽ được sống, bởi vì nàng đã giấu các sứ giả chúng ta sai đi. ¹⁸Còn anh em, hãy giữ mình khỏi những vật đã định phải bị tiêu diệt. ^(a) Anh em chớ tham muốn mà lấy bất cứ vật gì đã định phải bị tiêu diệt ấy, kẻo anh em sẽ làm cho doanh trại của I-sơ-ra-ên trở thành đối tượng phải bị tiêu diệt, và như vậy anh em sẽ gây họa cho doanh trại. ¹⁹Nhưng tất cả bạc, vàng, và những vật bằng đồng hoặc bằng sắt thì phải biệt riêng ra thánh cho CHÚA. Chúng sẽ được đem vào kho của CHÚA.”

²⁰Bấy giờ dân la to giữa tiếng kèn thổi lên vang lừng. Vừa khi dân nghe tiếng kèn thổi vang, họ la lên một tiếng lớn, tường thành liền đổ xuống. Thế là ai nấy cứ nhắm ngay trước mặt mình mà xông vào thành và chiếm lấy. ²¹Họ dùng lưỡi gươm tiêu diệt mọi vật trong thành: đàn ông và đàn bà, con trẻ và người già, luôn cả bò, chiên, và lừa.

²²Giô-suê nói với hai người đã được sai làm quân do thám xứ, “Hãy vào nhà của người kỹ nữ, đem nàng và mọi người trong nhà nàng ra, y như anh em đã thề với nàng.” ²³Vậy hai chàng trẻ tuổi đã được sai đi do thám vào và đem Ra-háp ra, cùng với cha, mẹ, các anh chị em ^(b) của nàng, và tất cả những ai thuộc về nàng; hai người ấy đem tất cả thân nhân của nàng ra và để họ ở bên ngoài doanh trại của I-sơ-ra-ên. ²⁴Họ phóng hỏa đốt thành và mọi vật trong đó; chỉ bạc, vàng, và những vật bằng đồng hoặc bằng sắt thì họ đem vào kho của nhà CHÚA. ²⁵Nhưng kỹ nữ Ra-háp cùng với gia đình nàng và mọi người thuộc về nàng thì Giô-suê chừa lại. Gia đình nàng đã sống giữa dân I-sơ-ra-ên từ thuở đó. Ấy là vì nàng đã giấu các sứ giả do Giô-suê sai đi do thám Giê-ri-cô.

²⁶Lúc ấy Giô-suê đã cất lời nguyện rủa rằng, “Thật đáng rủa thay cho kẻ trối dậy trước mặt CHÚA để xây dựng lại Thành Giê-ri-cô này.

Khi nó xây nền của thành,
Con đầu lòng của nó sẽ chết;

(a) 6:18 Heb. *khe-rem*; ctd: vật đã định phải bị tiêu diệt *hoặc* vật phải biệt riêng ra thánh *hoặc* vật bị cấm lấy (tương tự 7:1, 11, 12, 13, 15)

(b) 6:23 nt: anh em

Khi nó xây công của thành,
Con út của nó sẽ chết.”

²⁷CHÚA ở với Giô-suê, và danh tiếng ông được vang ra khắp xứ.

A-can Lấy Trộm Đồ – Dân I-sơ-ra-ên Bại Trận tại Ai

7 ¹Tuy nhiên dân I-sơ-ra-ên đã bắt trung trong vấn đề những vật bị cấm lấy. Số là A-can con trai Cạt-mi, cháu của Xáp-đi, chắt của Xê-ra, thuộc chi tộc Giu-đa, đã lấy riêng cho ông một số đồ vật bị cấm lấy. Vì thế cơn giận của CHÚA đã nổi lên nghịch lại dân I-sơ-ra-ên.

²Giô-suê sai người từ Giê-ri-cô đến Thành Ai, gần Bết A-vên, phía đông của Bê-tên, và dặn rằng, “Hãy đi lên và do thám xứ.” Những người ấy đi lên và do thám Thành Ai. ³Sau đó họ trở về với Giô-suê và báo cáo với ông, “Chúng ta không cần phải sai cả dân đi lên; chỉ cần hai ngàn đến ba ngàn người lên tấn công Thành Ai là đủ rồi, vì dân thành ấy quá ít. Xin đừng để cả đại quân phải vất vả đi lên đó.”

⁴Vậy có chừng ba ngàn người đi lên đó, nhưng họ đã bỏ chạy trước mặt dân Thành Ai. ⁵Dân Thành Ai giết khoảng ba mươi sáu người của họ. Chúng rượt đuổi họ từ cổng thành cho đến Sê-ba-rim và đánh giết họ khi họ chạy xuống dốc. Vì thế lòng dân tan chảy ra như nước.

Tìm Ra Thủ Phạm và Hình Phạt

⁶Bấy giờ Giô-suê xé rách áo ông và sấp mặt xuống đất trước Rương Giao Ước của CHÚA cho đến chiều tối. Ông và các trưởng lão của I-sơ-ra-ên đều làm vậy; họ lấy bụi đất bỏ trên đầu họ.

⁷Giô-suê nói, “Than ôi! Lạy CHÚA Hằng Hữu! ^(a) Tại sao Ngài đem dân này qua Sông Giô-đanh để phó chúng con vào tay dân A-mô-ri, hầu chúng tiêu diệt chúng con? Chúng con chấp nhận định cư ở bên kia Sông Giô-đanh kia mà! ⁸Ôi lạy Chúa, con biết phải nói gì bây giờ, khi I-sơ-ra-ên đã quay lưng bỏ chạy trước mặt quân thù? ⁹Các dân Ca-na-an và mọi dân sống trong xứ này sẽ nghe tin đó, rồi chúng sẽ bao vây chúng con, tiêu diệt chúng con, và xóa tên chúng con khỏi mặt đất. Bấy giờ Ngài sẽ làm gì cho danh vĩ đại của Ngài?”

¹⁰CHÚA phán với Giô-suê, “Hãy đứng dậy! Tại sao ngươi sấp mặt xuống đất? ¹¹I-sơ-ra-ên đã phạm tội. Chúng đã vi phạm giao ước Ta đã truyền cho chúng. Chúng đã lấy một số đồ đã định phải bị tiêu diệt. Chúng đã lấy trộm và hành động gian dối. Chúng đã lấy những thứ đó và cất giấu giữa các đồ riêng của chúng. ¹²Vì thế I-sơ-ra-ên không thể đứng nổi trước mặt quân thù. Chúng phải xây lưng bỏ chạy trước mặt quân thù của chúng, vì chúng đã tự làm cho mình thành một đối tượng phải bị tiêu diệt. Ta sẽ không ở với các ngươi nữa, trừ phi các ngươi loại bỏ những gì đã định phải bị tiêu diệt khỏi giữa các ngươi. ¹³Hãy xúc tiến việc làm cho dân nên thánh và bảo chúng, ‘Hãy làm cho mình nên thánh cho ngày mai, vì CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên, phán rằng, “Hỡi I-sơ-ra-ên! Có những vật đã định phải bị tiêu diệt ở giữa các ngươi. Các

(a) 7:7 nt: Adonai Yahweh

người sẽ không thể nào đứng nổi trước mặt quân thù nếu không loại khỏi các người những gì đã định phải bị tiêu diệt.”¹⁴Vì thế sáng mai các người hãy đến trình diện từng chi tộc một. Chi tộc nào CHÚA chỉ ra sẽ đến trình diện từng gia tộc. Gia tộc nào CHÚA chỉ ra sẽ đến trình diện từng gia đình. Gia đình nào CHÚA chỉ ra sẽ đến trình diện từng người.¹⁵Người nào bị tìm thấy là đã lấy những gì đã định phải bị tiêu diệt sẽ bị thiêu trong lửa, cùng với tất cả những gì người ấy có, vì người ấy đã vi phạm giao ước của CHÚA và đã làm một điều ô nhục trong I-sơ-ra-ên.”

¹⁶Vậy sáng hôm sau Giô-suê dậy sớm và đem I-sơ-ra-ên đến gần để trình diện từng chi tộc một, và chi tộc Giu-đa bị chỉ ra.¹⁷Ông đem từng gia tộc của Giu-đa đến gần để trình diện, và gia tộc của Xê-ra bị chỉ ra. Ông đem từng gia đình trong gia tộc Xê-ra đến gần, và gia đình của Xáp-đi bị chỉ ra.¹⁸Ông đem từng người một trong gia đình Xáp-đi đến gần, và A-can con trai của Cạt-mi, cháu của Xáp-đi, chắt của Xê-ra, thuộc chi tộc Giu-đa bị chỉ ra.

¹⁹Bấy giờ Giô-suê nói với A-can, “Hỡi ông,^(a) tôi xin ông hãy dâng vinh hiển lên CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên, và xưng ra tội lỗi của ông đối với Ngài. Bây giờ ông hãy nói cho tôi biết ông đã làm gì; đừng giấu tôi chi cả.”

²⁰A-can trả lời với Giô-suê, “Quả thật là tôi đã phạm tội với CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên. Đây là những gì tôi đã làm: ²¹Khi tôi thấy trong các chiến lợi phẩm có một áo choàng đẹp sản xuất ở Si-na, hai ký bạc,^(b) và một thỏi vàng hơn nửa ký,^(c) tôi sinh lòng tham và đã lấy chúng. Nay, chúng đang được chôn giấu dưới đất, ở giữa lều của tôi, và số bạc nằm bên dưới.”

²²Giô-suê sai người đi; họ chạy đến lều của ông ấy, và kìa, những món đó được chôn giấu ở giữa lều của ông ấy với số bạc nằm bên dưới.²³Họ lấy những món đó ra khỏi lều, đem chúng đến cho Giô-suê và toàn dân I-sơ-ra-ên; rồi họ bày chúng ra trước thánh nhan CHÚA.²⁴Bấy giờ Giô-suê và cả I-sơ-ra-ên bắt A-can con trai Xê-ra, cùng với bạc, áo choàng, thỏi vàng, các con trai và các con gái của ông, các bò, lừa, chiên, lều của ông, và mọi vật ông có, rồi họ đem chúng xuống Thung Lũng A-cơ.²⁵Giô-suê nói, “Tại sao ông gây rắc rối cho chúng tôi? Hôm nay CHÚA sẽ đem rắc rối đến với ông.” Rồi toàn dân I-sơ-ra-ên ném đá ông ấy. Họ thiêu xác những người ấy, sau khi đã ném đá những người ấy chết.²⁶Họ chất trên xác ông một đồng đá lớn; đồng đá ấy vẫn còn đó đến ngày nay. Bấy giờ cơn giận của CHÚA nguôi đi. Vì thế người ta gọi nơi đó là Thung Lũng Gây Rắc Rối^(d) cho đến ngày nay.

Thành Ai Bị Đánh Bại

8¹Bấy giờ CHÚA phán với Giô-suê, “Chớ sợ và chớ mất tinh thần. Hãy đem tất cả chiến sĩ đi với người; hãy đứng dậy và hãy tấn công Thành Ai. Nay, Ta phó vua Thành Ai với dân của nó, thành của nó, và xứ sở của nó vào tay người.²Người sẽ đối xử với Thành Ai và vua nó như người đã đối xử với Thành Giê-ri-cô và vua nó.

(a) 7:19 nt: Hỡi con của ta!

(b) 7:21 nt: 200 shekels, tương đương 2,3 ký

(c) 7:21 nt: 50 shekels, tương đương 575 gờ-ram

(d) 7:26 nt: A-cơ (nghĩa là gây rắc rối)

Nhưng của cải nó và súc vật nó thì các người có thể lấy làm chiến lợi phẩm cho mình. Hãy đặt quân mai phục ở phía sau thành để tập kích nó.”

³Vậy Giô-suê và tất cả chiến sĩ tiến lên vây đánh Thành Ai. Giô-suê chọn ba mươi ngàn chiến sĩ và ban đêm sai họ ra đi ⁴với lệnh rằng, “Anh em hãy mai phục phía sau thành. Chỗ mai phục cách thành quá xa, và tất cả anh em phải đề cao cảnh giác. ⁵Tôi và tất cả những người theo tôi sẽ tấn công mặt trước của thành. Khi chúng xông ra đánh chúng tôi như lần trước, chúng tôi sẽ rút chạy trước mặt chúng. ⁶Chúng sẽ đuổi theo chúng tôi cho đến khi chúng tôi dụ chúng ra xa khỏi thành, vì chúng sẽ bảo, ‘Chúng bỏ chạy trước mặt chúng ta như lần trước.’ Khi chúng tôi bỏ chạy trước mặt chúng, ⁷anh em hãy trỗi dậy khỏi vị trí mình đã mai phục và xông vào chiếm lấy thành; vì CHÚA, Đức Chúa Trời của anh em, sẽ trao nó vào tay anh em. ⁸Khi anh em đã chiếm được thành rồi, anh em hãy nổi lửa đốt thành. Hãy làm y như CHÚA đã truyền. Nay, tôi đã ban lệnh cho anh em rồi đó.”

⁹Vậy Giô-suê sai họ đi và họ ra đi đến nơi họ mai phục. Họ nằm chờ để tập kích ở khoảng giữa Bê-tên và Ai, tức về hướng tây của Ai; nhưng Giô-suê thì ở lại với đại quân.

¹⁰Sáng hôm sau Giô-suê dậy sớm, duyệt binh, rồi cùng các trưởng lão của I-sơ-ra-ên tiến tới trước mặt quân Thành Ai. ¹¹Tất cả những chiến sĩ đi với ông xông lên, tiến gần thành, và hạ trại vào phía bắc của thành; có một khe núi phân cách họ và Ai. ¹²Ông chọn chừng năm ngàn quân và đặt họ phục kích ở giữa Bê-tên và Ai, tức về hướng tây của thành. ¹³Vậy họ bố trí các đội quân đâu vào đó: đại quân vẫn hạ trại dàn trận ở phía bắc của thành, và hậu quân mai phục ở phía tây của thành, còn Giô-suê thì đêm đó ở trong thung lũng.

¹⁴Khi vua Thành Ai thấy vậy, ông và toàn thể quân dân của ông, tức dân cư trong thành, vội vàng thức dậy sớm, sáng ngày kéo ra dàn trận để đối phó với I-sơ-ra-ên ở bãi chiến trường. Ông dàn quân quay mặt về hướng A-ra-ba, nhưng ông không biết rằng có quân mai phục đang chờ tấn công ông ở phía sau thành. ¹⁵Giô-suê và toàn quân I-sơ-ra-ên giả vờ bị đánh bại trước mặt chúng và kéo nhau chạy trốn về hướng đồng hoang. ¹⁶Bấy giờ mọi người trong Thành Ai kêu nhau ra truy kích họ. Chúng càng đuổi theo Giô-suê bao nhiêu, chúng càng bị dụ ra xa khỏi thành bấy nhiêu. ¹⁷Không một người nam nào ở Ai hay Bê-tên mà không đi ra truy kích I-sơ-ra-ên. Chúng cứ để cho thành bỏ ngỏ mà đuổi theo I-sơ-ra-ên.

¹⁸Bấy giờ CHÚA phán với Giô-suê, “Hãy vung gươm người đang cầm trong tay ra và chĩa về hướng Ai, vì Ta sẽ ban nó cho người.” Giô-suê liền đưa tay ra và chĩa mũi gươm về hướng thành. ¹⁹Vừa khi Giô-suê đưa tay ra, đội quân nằm mai phục liền đứng dậy và xông ra khỏi chỗ. Họ chạy vào thành, chiếm lấy thành, và lập tức phóng hỏa thành. ²⁰Khi người Ai nhìn lại và thấy trong thành khói bốc lên ngập trời, chúng không còn sức lực để chạy trốn về hướng này hay hướng nọ nữa; vì những người đã chạy trốn về hướng đồng hoang bây giờ quay ngược lại đánh giết những kẻ đang truy kích họ. ²¹Khi Giô-suê và toàn thể I-sơ-ra-ên thấy rằng quân mai phục đã chiếm được thành và khói thành bị cháy đang cuộn bay lên trời, họ bèn quay lại và đánh giết người của Thành Ai. ²²Quân đã chiếm thành bấy giờ cũng trở ra đánh giết chúng, thế là chúng bị quân I-sơ-ra-ên hai mặt giáp công; xoay qua bên này chúng gặp quân thù, xoay

qua bên kia chúng cũng gặp quân thù. Quân I-sơ-ra-ên đánh giết chúng cho đến khi không còn một người nào sống sót hay trốn thoát. ²³Chỉ riêng vua Ai là bị bắt sống và bị dẫn đến Giô-suê.

²⁴Sau khi quân I-sơ-ra-ên đã giết tất cả dân cư của Thành Ai ngoài đồng trống, nơi chúng đã truy kích họ, sau khi tất cả chúng bị lưỡi gươm giết cho đến người cuối cùng, toàn quân I-sơ-ra-ên quay trở về Thành Ai và dùng gươm đánh giết những kẻ còn lại trong thành. ²⁵Tổng số người đã ngã chết ngày hôm đó, cả nam lẫn nữ, là mười hai ngàn người. Tất cả đều là dân Thành Ai. ²⁶Giô-suê đã không rút tay ông lại; cánh tay ông cầm gươm vung ra, cho đến khi họ hoàn toàn tiêu diệt tất cả dân cư của Thành Ai. ²⁷Dân I-sơ-ra-ên lấy các súc vật và của cải trong thành làm chiến lợi phẩm, theo như lệnh CHÚA đã truyền cho Giô-suê. ²⁸Vậy Giô-suê cho phóng hỏa thiêu rụi Thành Ai, và biến nó thành một đồng tro tàn vĩnh viễn, như đã có ngày nay. ²⁹Ông cho treo cổ vua Ai trên cây cho đến chiều tối. Lúc mặt trời sắp lặn, Giô-suê ra lệnh gỡ thân vua ấy xuống khỏi cây, quăng nơi cổng thành, và người ta đã chôn trên thân đó một đồng đá; đồng đá ấy vẫn còn đó cho đến ngày nay.

Dân I-sơ-ra-ên Thờ Phượng CHÚA

³⁰Sau đó Giô-suê cho xây trên Núi Ê-ban một bàn thờ để thờ phượng CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên, ³¹như Môi-se tôi tớ của CHÚA đã truyền cho dân I-sơ-ra-ên theo như đã chép trong sách luật pháp của Môi-se rằng, “một bàn thờ làm bằng những hòn đá nguyên khối, những hòn đá không bị đục đẽo bằng những vật dụng bằng sắt,” rồi họ dâng lên CHÚA những của lễ thiêu và những của lễ cầu an trên bàn thờ đó. ³²Tại đó Giô-suê khắc trên các phiến đá bản sao luật pháp của Môi-se mà ông ấy đã viết trước mặt dân I-sơ-ra-ên.

³³Sau đó toàn thể I-sơ-ra-ên, tức các vị trưởng lão, các vị chỉ huy, và các quan xét của họ đứng hai bên Rương, đối diện với các tư tế dòng Lê-vi đang khiêng Rương Giao Ước của CHÚA, cùng các kiều dân và các công dân; một nửa đứng trước Núi Ghê-ri-xim và một nửa đứng trước Núi Ê-ban, y như Môi-se tôi tớ của CHÚA đã truyền trước kia, để chúc phước cho dân I-sơ-ra-ên. ³⁴Kế đến ông đọc cho họ nghe mọi lời trong luật pháp, những lời chúc phước và những lời nguyện rủa, theo như mọi điều đã chép trong sách luật pháp. ³⁵Không lời nào Môi-se đã truyền mà Giô-suê không đọc trước toàn thể hội chúng I-sơ-ra-ên, kể cả các phụ nữ, các trẻ em, và các kiều dân sống ở giữa họ.

Dân Ghi-bê-ôn Dùng Mưu Kết Ước

9 ¹Bấy giờ khi tất cả các vua ở phía tây Sông Giô-đanh, tức trong các miền cao nguyên hoặc miền đồng bằng hoặc dọc miền duyên hải của Biển Lớn ^(a) chạy dài cho đến Li-băng, tức các vua các dân Hít-ti, dân A-mô-ri, dân Ca-na-an, dân Pê-ri-xi, dân Hi-vi, và dân Giê-bu-si, nghe như thế, ²họ họp nhau lại để một lòng chiến đấu chống lại Giô-suê và dân I-sơ-ra-ên.

(a) 9:1 tức Địa Trung Hải

³Nhưng khi dân Thành Ghi-bê-ôn nghe báo những gì Giô-suê đã làm cho Giê-ri-cô và Ai, ⁴họ thực hiện một xảo kế bằng cách sai người làm sứ giả mang lương thực ra đi. Họ lấy những bao đựng đồ thật cũ mòn máng lên lưng lừa, dùng những bầu da rượu cũ rách và lưng rách được vá lại, ⁵mang những đôi giày mòn để đứt quai được khâu lại, và mặc những bộ đồ cũ mềm; còn tất cả thực phẩm mang theo đều khô cứng và mốc meo. ⁶Họ đến xin gặp Giô-suê ở doanh trại đóng tại Ghinh-ganh và nói với ông cùng dân I-sơ-ra-ên, “Chúng tôi từ một nước xa xôi đến đây để xin các ông lập một hòa ước với chúng tôi.”

⁷Nhưng người I-sơ-ra-ên nói với người Hi-vi, “Biết đâu các ông đang ở gần chúng tôi, làm sao chúng tôi lập hòa ước với các ông được?”

⁸Họ đáp với Giô-suê, “Chúng tôi là những tôi tớ của ông.”

Giô-suê hỏi họ, “Các ông là ai? Và các ông từ đâu đến?”

⁹Họ đáp với Giô-suê, “Các tôi tớ của ông đến từ một nước rất xa, vì chúng tôi có nghe đến danh CHÚA, Đức Chúa Trời của ông. Chúng tôi đã được nghe báo về Ngài và được biết tất cả những gì Ngài đã làm tại Ai-cập, ¹⁰tất cả những gì Ngài đã làm cho hai vua người A-mô-ri bên kia Sông Giô-đanh, tức cho Si-hôn vua Hêch-bôn và Ốc vua Ba-san trị vì tại Ách-ta-rốt. ¹¹Vì thế các trưởng lão của chúng tôi và toàn thể dân trong nước chúng tôi đã bảo chúng tôi, ‘Hãy lấy lương thực đi đường đến gặp họ và nói với họ, “Chúng tôi là những tôi tớ của các ông; bây giờ xin kết ước sống hòa bình với chúng tôi.”’ ¹²Đây là bánh chúng tôi đã lấy trong nhà đem theo ăn dọc đường để đến với các ông. Ngày chúng tôi ra đi chúng vẫn còn nóng hổi mà bây giờ, xin xem đây, chúng đã khô cứng và mốc meo. ¹³Các bầu rượu này vẫn còn mới khi chúng tôi đổ đầy rượu, thế mà bây giờ chúng đã rách tả tơi. Còn quần áo và giày dép của chúng tôi bây giờ đều đã cũ mòn, vì đường sá quá xa xôi.” ¹⁴Vậy những người ấy ký hiệp ước với họ ^(a) mà không cầu hỏi ý CHÚA. ¹⁵Giô-suê kết ước sống hòa bình với họ, lập giao ước bảo toàn tính mạng họ; những người lãnh đạo của hội chúng cũng lập lời thề với họ.

¹⁶Nhưng chỉ ba ngày sau khi kết ước với họ, dân I-sơ-ra-ên biết rõ rằng đó là những người lảng giềng đang sống gần họ. ¹⁷Vậy người I-sơ-ra-ên tiến quân đến các thành của họ, và ngày thứ ba thì tới nơi. Lúc ấy các thành của họ là Ghi-bê-ôn, Kê-phi-ra, Bê-e-rốt, và Ki-ri-át Giê-a-rim. ¹⁸Tuy nhiên dân I-sơ-ra-ên không tấn công các thành ấy, vì những người lãnh đạo của hội chúng đã nhân danh CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên, mà thề với họ rồi. Bây giờ toàn thể hội chúng lầm bầm nghịch lại những người lãnh đạo. ¹⁹Nhưng tất cả những người lãnh đạo nói với hội chúng, “Chúng tôi đã lỡ nhân danh CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên, mà thề với họ rồi, nên bây giờ chúng ta không được đụng tới họ. ²⁰Đây là điều chúng ta phải làm đối với họ: Chúng ta phải để cho họ sống, hầu cơn thịnh nộ sẽ không giáng xuống trên chúng ta, bởi vì lời thề chúng tôi đã thề với họ.” ²¹Rồi những người lãnh đạo nói tiếp, “Hãy để cho họ sống, nhưng phải bắt họ chặt củi và gánh nước cho toàn thể hội chúng.” Đó là những điều các nhà lãnh đạo đã nói với họ.

(a) 9:14 nt: nhận lấy thực phẩm của họ biểu (một hình thức ký hiệp ước thời xưa)

²²Giô-suê gọi họ đến và nói, “Tại sao các người lừa gạt chúng tôi rằng, ‘Chúng tôi ở rất xa các ông,’ mà kỳ thật các người đang ở bên cạnh chúng tôi? ²³Vậy bây giờ các người phải bị nguyên rủa. Không ai trong các người sẽ làm người tự do nữa. Tất cả đều sẽ mãi mãi làm nô lệ; các người sẽ làm những kẻ chặt củi và gánh nước cho nhà Đức Chúa Trời.”

²⁴Họ trả lời Giô-suê, “Bởi vì người ta đã nói rõ với các tôi tớ của ông rằng CHÚA, Đức Chúa Trời của ông, đã truyền lệnh cho Môi-se tôi tớ Ngài phải ban cho các ông tất cả xứ này, và các ông phải tiêu diệt tất cả dân cư trong xứ trước mắt mình. Vì thế chúng tôi vô cùng lo sợ cho tính mạng mình. Vì sợ các ông nên buộc lòng chúng tôi phải làm như vậy. ²⁵Bây giờ chúng tôi đang ở trong tay ông. Ông muốn đối xử với chúng tôi cách nào mà ông thấy là tốt và đúng, thì xin ông cứ làm.”

²⁶Đây là điều ông đã làm cho họ: ông cứu họ khỏi tay dân I-sơ-ra-ên, và người I-sơ-ra-ên đã tha chết cho họ. ²⁷Nhưng cũng trong ngày ấy Giô-suê bắt họ phải chặt củi và gánh nước cho hội chúng và cho bàn thờ của CHÚA. Sự phục dịch ấy vẫn tiếp tục ở nơi Ngài chọn cho đến ngày nay.

Mặt Trời Dừng Lại

10 ¹Khi Vua A-đô-ni Xê-đéc của Giê-ru-sa-lem nghe Giô-suê đã đánh lấy Thành Ai như thế nào, đã tiêu diệt nó hoàn toàn, đã làm cho Thành Ai và vua nó như đã làm cho Giê-ri-cô và vua nó ra sao, và thế nào dân Ghi-bê-ôn đã ký được hòa ước với I-sơ-ra-ên và bây giờ đã thành đồng minh của họ rồi, ²ông rất đổi sợ hãi, bởi vì Ghi-bê-ôn là một thành lớn, giống như một trong các kinh thành; và bởi vì thành ấy lớn hơn Thành Ai và mọi chiến sĩ trong thành đều là những người dũng cảm. ³Vì thế Vua A-đô-ni Xê-đéc của Giê-ru-sa-lem sai sứ giả đến với Vua Hô-ham của Hếp-rôn, Vua Pi-ram của Giạc-mút, Vua Gia-phia của La-kích, và Vua Êc-bi của Êc-lon nói rằng, ⁴“Xin đi lên và giúp tôi. Chúng ta hãy tiến đánh Ghi-bê-ôn vì nó đã lập giao ước với Giô-suê và I-sơ-ra-ên.” ⁵Thế là năm vua dân A-mô-ri, vua Giê-ru-sa-lem, vua Hếp-rôn, vua Giạc-mút, vua La-kích, và vua Êc-lon, nhóm hiệp toàn thể quân binh của họ và kéo lên bao vây Ghi-bê-ôn để tấn công thành ấy.

⁶Bấy giờ dân Ghi-bê-ôn sai người đến nói với Giô-suê tại doanh trại ở Ghinh-ganh rằng, “Xin đừng bỏ các tôi tớ ông; xin gấp rút lên cứu chúng tôi và giúp chúng tôi, vì tất cả các vua dân A-mô-ri ở miền cao nguyên đã hiệp lại để tấn công chúng tôi.” ⁷Vậy Giô-suê từ Ghinh-ganh đi lên, ông và toàn thể quân lực của ông, với tất cả các chiến sĩ dũng mãnh.

⁸CHÚA phán với Giô-suê, “Đừng sợ chúng, vì Ta sẽ trao chúng vào tay ngươi. Không ai trong chúng có thể đứng nổi trước mặt ngươi.” ⁹Vậy Giô-suê từ Ghinh-ganh đi lên suốt đêm và thình lình tấn công chúng. ¹⁰CHÚA làm cho chúng hoảng sợ trước mặt I-sơ-ra-ên. Họ đánh giết chúng, khiến chúng tổn thất nặng nề tại Ghi-bê-ôn. Họ truy kích chúng trên đường lên Đèo Bết Hô-rôn và đánh giết chúng cho đến tận A-xê-ca và Mác-kê-đa. ¹¹Lúc chúng chạy trốn trước mặt I-sơ-ra-ên trên đường xuống Đèo Bết Hô-rôn, CHÚA giáng một trận mưa đá từ trời trên chúng đến tận A-xê-ca, khiến chúng

bị tử thương rất nhiều. Số người đã chết vì mưa đá nhiều hơn số người bị giết bằng gươm của dân I-sơ-ra-ên.

¹²Trong ngày CHÚA trao dân A-mô-ri vào tay dân I-sơ-ra-ên, Giô-suê cầu xin CHÚA trước mặt dân I-sơ-ra-ên, rồi ông nói trước mặt họ,

“Hỡi mặt trời, hãy dừng lại tại Ghi-bê-ôn,
Hỡi mặt trăng, hãy dừng lại trên Thung Lũng Ai-gia-lôn.”

¹³ Mặt trời đã đứng yên và mặt trăng đã dừng lại
Cho đến khi dân báo trả xong quân thù của họ.

Điều ấy há đã chẳng được chép trong sách của Gia-sa sao? Mặt trời đã dừng lại giữa trời, không vội lặn xuống, gần một ngày. ¹⁴Trước đó và mãi về sau chưa hề có một ngày nào như ngày hôm đó, khi CHÚA nghe lời cầu nguyện của một người phàm, vì CHÚA đã chiến đấu cho I-sơ-ra-ên. ¹⁵Sau đó Giô-suê và toàn quân I-sơ-ra-ên đi với ông trở về doanh trại tại Ghinh-ganh.

Năm Vua Bị Bắt Giết

¹⁶Trong khi đó năm vua ấy đã tẩu thoát và trốn trong một hang đá ở Mác-kê-đa. ¹⁷Có người đến báo với Giô-suê, “Người ta đã tìm được năm vua, và họ đang trốn trong một hang đá ở Mác-kê-đa.” ¹⁸Giô-suê bảo, “Hãy lăn những tảng đá lớn lấp cửa hang lại và cắt người canh giữ chúng. ¹⁹Còn anh em, chớ ở lại đó, nhưng hãy truy kích quân thù và hãy đánh vào đội quân chặn hậu của chúng. Chớ để chúng rút vào trong thành, vì CHÚA Đức Chúa Trời của anh em đã phó chúng vào tay anh em.”

²⁰Như vậy Giô-suê và dân I-sơ-ra-ên đã đánh cho chúng bị tổn thất nặng nề, khiến chúng gần như bị tuyệt diệt; những kẻ sống sót đã chạy trốn vào các thành kiên cố, ²¹và toàn quân đã an toàn trở về với Giô-suê tại doanh trại ở Mác-kê-đa. Không ai dám hờ môi nói lời nào chống lại I-sơ-ra-ên nữa.

²²Bấy giờ Giô-suê nói, “Hãy mở cửa hang và đem năm vua đang trốn trong hang đó đến với tôi.” ²³Họ làm như vậy. Họ đem năm vua ra khỏi hang đến với ông – vua Giê-ru-sa-lem, vua Hép-rôn, vua Giac-mút, vua La-kích, và vua Éc-lon. ²⁴Sau khi họ đem năm vua đến với Giô-suê, Giô-suê gọi toàn quân I-sơ-ra-ên họp lại. Ông nói với những sĩ quan chỉ huy các chiến sĩ đã ra trận với ông, “Hãy đến gần và đạp chân lên cổ các vua này.” Vậy họ đến gần và đạp chân lên cổ các vua ấy. ²⁵Bấy giờ Giô-suê nói với họ, “Chớ sợ và chớ kinh hãi; hãy mạnh mẽ và hãy can đảm, vì CHÚA sẽ làm như vậy đối với tất cả quân thù anh em sẽ chiến đấu.”

²⁶Sau đó Giô-suê cho đánh hạ năm vua ấy và giết họ, rồi treo xác họ trên năm cây. Họ bị treo trên cây như vậy cho đến chiều tối. ²⁷Khi mặt trời sắp lặn Giô-suê truyền lệnh, và họ đã gỡ xác năm vua ấy xuống. Họ đem xác năm vua ấy quăng vào hang mà năm vua ấy đã trốn. Sau đó họ lăn những tảng đá lớn chặn cửa hang lại. Những tảng đá ấy vẫn còn đó cho đến ngày nay.

Các Vua Miền Nam Ca-na-an Bị Đánh Bại

²⁸Ngày hôm đó Giô-suê chiếm được Thành Mác-kê-đa; ông dùng lưỡi gươm đánh bại nó và vua nó. Ông tiêu diệt mọi người trong thành, không chừa ai sống sót. Ông xử vua Mác-kê-đa như ông đã xử vua Giê-ri-cô.

²⁹Sau đó Giô-suê và toàn quân I-sơ-ra-ên đi với ông rời khỏi Mác-kê-đa tiến đến Thành Líp-na và tấn công Thành Líp-na. ³⁰CHÚA cũng phó thành ấy và vua thành ấy vào tay I-sơ-ra-ên. Ông dùng gươm đánh hạ thành ấy và tiêu diệt mọi người trong thành, không chừa ai sống sót. Ông xử vua thành ấy như ông đã xử vua Giê-ri-cô.

³¹Kể đó Giô-suê và toàn quân I-sơ-ra-ên đi với ông đi từ Thành Líp-na đến Thành La-kích. Ông bao vây thành đó và tấn công nó. ³²CHÚA ban Thành La-kích vào tay I-sơ-ra-ên. Ngày thứ nhì ông chiếm được thành ấy, rồi dùng gươm giết mọi người trong thành như ông đã làm cho Thành Líp-na.

³³Khi ấy Vua Hô-ram của Thành Ghê-xe kéo quân lên để giải vây cho Thành La-kích. Giô-suê đánh bại ông và dân của ông cho đến khi không còn ai sống sót.

³⁴Giô-suê và toàn quân I-sơ-ra-ên đi với ông đi từ Thành La-kích đến Thành Éc-lon. Ông bao vây nó và tấn công nó. ³⁵Nội ngày hôm đó ông chiếm được thành. Ông dùng gươm giết mọi người trong thành như ông đã làm cho Thành La-kích. Ngày hôm đó thành ấy hoàn toàn bị tiêu diệt.

³⁶Sau đó Giô-suê và toàn quân I-sơ-ra-ên đi với ông đi từ Thành Éc-lon đến Thành Hếp-rôn. Ông tấn công thành ấy ³⁷và chiếm lấy nó. Ông dùng gươm tiêu diệt thành, từ vua của thành cho đến mọi người trong thành. Ông cũng tiêu diệt các thành trực thuộc của thành ấy và mọi người trong các thành đó. Ông chẳng chừa lại một ai, như ông đã làm đối với Thành Éc-lon. Ông tiêu diệt hoàn toàn thành ấy và mọi người trong đó.

³⁸Kể đó Giô-suê và toàn quân I-sơ-ra-ên đi với ông quay lại Thành Ê-bi và tấn công nó. ³⁹Ông chiếm được thành ấy, bắt sống được vua của thành, và đánh hạ tất cả các thành trực thuộc thành ấy. Ông dùng gươm giết chúng và tiêu diệt hoàn toàn mọi người trong thành. Ông không chừa ai sống sót. Như ông đã làm cho Thành Hếp-rôn thế nào, ông làm cho Thành Líp-na và vua nó thế ấy, và ông cũng làm cho Thành Ê-bi và vua nó tương tự.

⁴⁰Như thế Giô-suê đã đánh bại cả xứ, gồm miền cao nguyên và miền nam, miền đồng bằng và miền triền núi, cùng tất cả các vua của chúng. Ông không chừa ai sống sót, nhưng tiêu diệt hoàn toàn mọi kẻ có hơi thở, như CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên, đã truyền. ⁴¹Giô-suê đã đánh bại chúng từ miền Ca-đe Ba-nê-a cho đến Ga-xa, toàn miền Gô-sen cho đến tận Ghi-bê-ôn. ⁴²Giô-suê giết tất cả các vua ở các miền đó và chiếm lấy xứ sở của họ chỉ trong một cuộc chinh phạt, vì CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên, đã chiến đấu cho I-sơ-ra-ên. ⁴³Sau đó Giô-suê và toàn quân I-sơ-ra-ên đi với ông trở về lại doanh trại ở Ghinh-ganh.

Các Vua Miền Bắc Ca-na-an Bị Đánh Bại

11 ¹Khi Vua Gia-bin của Ha-xơ nghe điều ấy, ông sai các sứ giả đến với Vua Giô-báp của Ma-đôn, đến với vua Sim-rôn, vua Ách-sáp, ²và các vua cai trị trên vùng cao nguyên miền bắc của xứ trong miền A-ra-ba, phía nam của Kin-nê-rốt, trong miền đồng bằng, trong miền Na-phót Đô ở phía tây, ³đến với các dân Ca-na-an ở miền đông và miền tây, các dân A-mô-ri, Hít-ti, Pê-ri-xi, và Giê-bu-si trong miền cao nguyên, và dân Hi-vi sống ở chân Núi Hết-môn trong vùng Mích-pa. ⁴Chúng kéo ra cùng với toàn thể quân đội của chúng, một đại quân đông đảo, đông như cát nơi bờ biển; các chiến mã và các xe chiến mã nhiều vô số. ⁵Tất cả các vua ấy kết hợp lực lượng với nhau; chúng kéo ra và hạ trại tại vùng có nhiều nước ở Mê-rôm để giao chiến với I-sơ-ra-ên.

⁶CHÚA phán với Giô-suê, “Chớ sợ chúng, vì ngày mai, vào lúc này, Ta sẽ trao tất cả chúng cho I-sơ-ra-ên để bị giết. Người sẽ cắt các nhượng ngựa của chúng và thiêu các xe chiến mã của chúng trong lửa.”

⁷Vậy Giô-suê tấn công chúng và xông vào chúng thành linh với tất cả lực lượng chiến đấu của ông tại vùng có nhiều nước ở Mê-rôm. ⁸CHÚA trao chúng cho I-sơ-ra-ên. Họ đã đánh giết chúng và đuổi theo chúng đến tận thành lớn Si-đôn và miền Mít-rê-phô Ma-im, về phía đông thì đến tận Thung Lũng Mít-pê. Họ đánh giết chúng cho đến khi không còn người nào sống sót. ⁹Giô-suê làm cho chúng như CHÚA đã truyền cho ông. Ông cắt các nhượng ngựa của chúng và đốt các xe chiến mã của chúng trong lửa.

¹⁰Sau đó Giô-suê trở lại và chiếm lấy Thành Ha-xơ. Ông dùng gươm giết vua thành ấy. Trước đó Ha-xơ là thủ đô của các vương quốc đó. ¹¹Đoạn họ dùng gươm giết mọi người trong thành, hoàn toàn tiêu diệt chúng, không chừa ai còn thở, rồi ông dùng lửa phóng hỏa Ha-xơ.

¹²Giô-suê đánh hạ tất cả các thành của các vua ấy, rồi dùng gươm giết tất cả các vua của chúng và hoàn toàn tiêu diệt chúng, như Môi-se tôi tớ CHÚA đã truyền. ¹³Nhưng I-sơ-ra-ên không phóng hỏa các thành xây trên các gò, ngoại trừ Thành Ha-xơ mà Giô-suê đã thiêu. ¹⁴Tất cả của cải trong các thành ấy và tất cả súc vật của chúng dân I-sơ-ra-ên lấy làm chiến lợi phẩm cho mình; nhưng tất cả dân trong các thành ấy họ dùng gươm giết cho đến khi hoàn toàn tiêu diệt chúng, không chừa ai còn hơi thở. ¹⁵CHÚA đã truyền cho Môi-se, rồi Môi-se truyền lại cho Giô-suê thế nào, thì Giô-suê đã thi hành y thế đó. Ông không bỏ sót điều gì trong mọi điều CHÚA đã truyền cho Môi-se mà không làm.

Tổng Kết Các Cuộc Chinh Phạt của Giô-suê

¹⁶Vậy Giô-suê chiếm lấy toàn xứ: miền cao nguyên, tất cả miền nam, tất cả miền đồng bằng ở Gô-sen, miền dọc theo bờ sông, miền A-ra-ba, miền đồi núi của I-sơ-ra-ên và những thung lũng thấp của nó, ¹⁷từ Núi Ha-lác đi lên hướng Sê-i-rơ, cho đến tận miền Ba-anh Gát trong Thung Lũng Li-băng dưới chân Núi Hết-môn. Ông bắt tất cả các vua của chúng, đánh hạ chúng, và giết chúng. ¹⁸Giô-suê giao chiến nhiều ngày với các vua đó. ¹⁹Không có thành nào muốn sống chung hòa bình với I-sơ-ra-ên, ngoại trừ người Hi-vi ở Ghi-bê-ôn. Tất cả những thành dân I-sơ-ra-ên có được là nhờ đánh

nhau mà chiếm lấy.²⁰ Đó là vì CHÚA đã để cho lòng các dân trong xứ trở nên cứng cỏi, nên chúng đã kéo ra giao chiến với I-sơ-ra-ên, hầu chúng phải bị tiêu diệt hoàn toàn, và không được hưởng ơn thương xót, nhưng phải bị tận diệt, như CHÚA đã truyền cho Môi-se.

²¹Lúc đó Giô-suê cũng đến và diệt sạch người A-na-kim sống trên các cao nguyên, từ Hếp-rôn, Ê-đê-bi, A-náp, cho đến các cao nguyên của Giu-đa và tất cả các cao nguyên của I-sơ-ra-ên; Giô-suê tận diệt chúng cùng với các thành của chúng.²² Không còn người A-na-kim nào sót lại trong đất của người I-sơ-ra-ên, ngoại trừ ở Ga-xa, Gát, và Ách-đốt.²³ Vậy Giô-suê chiếm lấy toàn xứ, theo như mọi điều CHÚA đã phán với Môi-se; rồi Giô-suê ban nó làm sản nghiệp cho dân I-sơ-ra-ên theo sự bắt thăm để chia cho từng chi tộc. Sau đó xứ được yên ổn, hết nạn chiến tranh.

Các Vua Bị Môi-se Đánh Bại

12 ¹Đây là các vua trong xứ mà dân I-sơ-ra-ên đã đánh bại. Xứ sở của chúng đã bị chiếm lấy ở bên kia Sông Giô-đanh, tức ở phía đông, từ Suối Ạc-nôn đến Núi Hết-môn và tất cả những miền phía đông của A-ra-ba: ²Vua Si-hôn của dân A-mô-ri, trị vì tại Hếp-bôn. Ông cai trị từ miền A-rô-e, tức từ bờ Suối Ạc-nôn, và từ giữa suối cho đến Sông Gia-bốc, biên giới của dân Am-môn, tức là phân nửa của miền Ghi-lê-át, ³từ miền A-ra-ba cho đến phía đông Biển Kin-nê-rôt,^(a) và từ hướng Bết Giê-si-môt đến Biển A-ra-ba, tức Biển Chết, về hướng nam thì dưới chân các triền núi của Núi Pít-ga, ⁴và Vua Ốc của Ba-san, người cuối cùng còn lại của giống dân Rê-pha-im. Ông đã sống tại Ách-ta-rôt và tại Êt-rê, ⁵và đã trị vì trên Núi Hết-môn, Sa-lê-ca, và cả miền Ba-san cho đến biên giới của dân Ghê-sua và dân Ma-a-ca, và phân nửa của miền Ghi-lê-át cho đến biên giới của Vua Si-hôn ở Hếp-bôn. ⁶Môi-se tôi tớ CHÚA của dân I-sơ-ra-ên đã đánh bại các vua ấy, rồi ban xứ sở của các vua ấy làm sản nghiệp cho chi tộc Ru-bên, chi tộc Gát, và phân nửa chi tộc Ma-na-se.

Các Vua Bị Giô-suê Đánh Bại

⁷Sau đây là tên các vua và xứ sở của họ đã bị Giô-suê và dân I-sơ-ra-ên đánh bại ở phía tây Sông Giô-đanh, từ Ba-anh Gát trong Thung Lũng Li-băng cho đến Núi Ha-lác trở lên hướng Sê-i-rơ. Giô-suê ban xứ ấy cho các chi tộc I-sơ-ra-ên làm sản nghiệp theo thăm họ bốc trúng, ⁸bao gồm miền cao nguyên, miền đồng bằng, miền A-ra-ba, miền triền núi, miền đồng hoang, và miền nam. Tất cả các nơi đó vốn là xứ sở của các dân Hít-ti, A-mô-ri, Ca-na-an, Pê-ri-xi, Hi-vi, và Giê-bu-si:

⁹ Vua của Giê-ri-cô, một
Vua của Ai gần Bê-tên, một

¹⁰ Vua của Giê-ru-sa-lem, một
Vua của Hếp-rôn, một

¹¹ Vua của Giạc-mút, một
Vua của La-kích, một

(a) 12:3 Biển Kin-nê-rôt, tức Hồ Ga-li-lê

- ¹² Vua của Éc-lon, một
 Vua của Ghê-xe, một
¹³ Vua của Đê-bi, một
 Vua của Ghê-đe, một
¹⁴ Vua của Họt-ma, một
 Vua của A-rát, một
¹⁵ Vua của Líp-na, một
 Vua của A-đu-lam, một
¹⁶ Vua của Mác-kê-đa, một
 Vua của Bê-tên, một
¹⁷ Vua của Táp-pu-a, một
 Vua của Hê-phe, một
¹⁸ Vua của A-phéc, một
 Vua của La-sa-rôn, một
¹⁹ Vua của Ma-đôn, một
 Vua của Ha-xơ, một
²⁰ Vua của Sim-rôn Mê-rôn, một
 Vua của Ách-sáp, một
²¹ Vua của Ta-a-nách, một
 Vua của Mê-ghi-đô, một
²² Vua của Kê-đét, một
 Vua của Giốc-nê-am ở Cạt-mên, một
²³ Vua của Đô ở Na-phát Đô, một
 Vua của Gô-im ở Ghinh-ganh, ^(a) một
²⁴ Vua của Tiệt-xa, một.

Tất cả là ba mươi một vua.

Những Vùng Đất Cần Chiếm Lấy

13 ¹Lúc ấy Giô-suê đã già và tuổi đã cao; CHÚA phán với ông, “Người đã già và tuổi đã cao, nhưng xứ vẫn còn nhiều nơi chưa chiếm lấy. ²Đây là những vùng còn phải chiếm lấy: tất cả những vùng của dân Phi-li-tin và những vùng của dân Ghê-sua, ^(b) ³từ Sông Si-hơ ở phía đông của Ai-cập cho đến biên giới của Éc-rôn ở phía bắc (vùng đó được xem là lãnh thổ của dân Ca-na-an), những vùng thuộc về năm thủ lãnh của dân Phi-li-tin: Ga-xa, Ách-đốt, Ách-kê-lôn, Gát, và Éc-rôn, những vùng thuộc về dân A-vim ⁴ở phương nam, tất cả lãnh thổ của dân Ca-na-an, miền Mê-a-ra của dân Si-đôn, cho đến vùng A-phéc, cho đến biên giới của dân A-mô-ri, ⁵lãnh thổ của dân Ghê-banh, và tất cả xứ Li-băng chạy về hướng đông, từ Ba-anh Gát dưới chân Núi Hết-môn cho đến Lê-bô Ha-mát. ⁶Còn tất cả dân cư ở miền cao nguyên từ Li-băng cho đến Mít-rê-phô Ma-im và toàn thể dân Si-đôn thì chính Ta sẽ đuổi đi trước mắt

^(a) **12:23** Có bản dịch là Ga-li-lê

^(b) **13:2** Khác với dân Ghê-sua ở miền bắc (12:5; 13:11)

dân I-sơ-ra-ên. Người chỉ cần cho dân I-sơ-ra-ên bắt thăm chia đất làm sản nghiệp như Ta đã truyền cho người. ⁷Vậy bây giờ hãy chia xứ làm sản nghiệp cho chín chi tộc và nửa chi tộc Ma-na-se.”

Lãnh Thổ Phía Đông Sông Giô-đanh

⁸Cùng với nửa chi tộc Ma-na-se, người Ru-bên và người Gát đã nhận lấy phần sản nghiệp của họ mà Môi-se tâu tở CHÚA đã ban cho họ ở phía đông Sông Giô-đanh: ⁹từ A-rô-e, tức bên bờ Suối Ạc-nôn, các thành trong thung lũng, tất cả miền đồng bằng từ Mê-đê-ba chạy dài đến Đê-bôn, ¹⁰tất cả các thành của Vua Si-hôn người A-mô-ri trị vì tại Hêch-bôn cho đến biên giới của dân Am-môn, ¹¹miền Ghi-lê-át và lãnh thổ của dân Ghê-sua và dân Ma-a-ca, toàn Núi Hết-môn, toàn vùng Ba-san cho đến Sa-lê-ca, ¹²toàn thể lãnh thổ trong vương quốc của Ốc vua Ba-san, là người trị vì tại Ách-ta-rốt và tại Ết-rê; ông là một trong những người còn lại của dân Rê-pha-im. Đó là những dân mà Môi-se đã đánh bại và đuổi đi. ¹³Tuy nhiên dân I-sơ-ra-ên không đuổi dân Ghê-sua hay dân Ma-a-ca đi, vì thế dân Ghê-sua và dân Ma-a-ca vẫn sống giữa dân I-sơ-ra-ên cho đến ngày nay.

¹⁴Riêng đối với chi tộc Lê-vi, Môi-se không ban cho phần sản nghiệp nào. Các của lễ được dùng lửa dâng lên CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên, là phần sản nghiệp của họ, như Ngài đã phán với họ.

Lãnh Thổ của Chi Tộc Ru-bên

¹⁵Môi-se ban một phần sản nghiệp cho chi tộc Ru-bên theo các gia tộc của họ. ¹⁶Lãnh thổ của họ bắt đầu từ A-rô-e, tức từ bên bờ Suối Ạc-nôn, các thành trong thung lũng, và tất cả miền đồng bằng Mê-đê-ba; ¹⁷cùng với Hêch-bôn và tất cả các thành trực thuộc trong miền đồng bằng; Đê-bôn, Ba-mốt Ba-anh, Bết Ba-anh Mê-ôn, ¹⁸Gia-ha, Kê-đê-mốt, Mê-pha-át, ¹⁹Ki-ri-a-tha-im, Síp-ma, Xê-rết Sa-ha nằm ở trên đồi của thung lũng, ²⁰Bết Pê-ô, triền núi Pít-ga, Bết Giê-si-mốt, ²¹tức là tất cả các thành ở miền đồng bằng, và tất cả vương quốc của Vua Si-hôn người A-mô-ri, người đã trị vì tại Hêch-bôn, người đã bị Môi-se đánh bại chung với các thủ lãnh của dân Mi-đi-an, đó là Ê-vi, Rê-kem, Xu-rơ, Hu-rơ, và Rê-ba, các lãnh chúa dưới quyền của Si-hôn, đã sống trong xứ đó. ²²Dân I-sơ-ra-ên đã giết tất cả những người ấy và cũng giết Ba-la-am con trai Bê-ô, kẻ làm nghề chiêm tinh. ²³Ranh giới của con cháu Ru-bên là Sông Giô-đanh và các vùng dọc theo bờ sông. Đó là sản nghiệp của con cháu Ru-bên, dựa theo gia tộc của họ mà họ được ban cho các thành và các làng ấy.

Lãnh Thổ của Chi Tộc Gát

²⁴Môi-se cũng ban một sản nghiệp cho chi tộc Gát, tức các con cháu của Gát, dựa theo gia tộc của họ. ²⁵Lãnh thổ của họ gồm: Gia-xe, tất cả các thành trong miền Ghi-lê-át, một nửa xứ sở của dân Am-môn, chạy dài đến A-rô-e, tức phía đông của Ráp-ba, ²⁶từ Hêch-bôn cho đến Ra-mát Mít-pê và Bê-tô-nim, từ Ma-ha-na-im cho đến lãnh thổ của

Đê-bi,^{(a) 27} các thành trong Thung Lũng Bết Ha-ram, Bết Nim-ra, Su-cốt, và Xa-phôn, phần còn lại của vương quốc của Vua Si-hôn vốn trị vì tại Hếch-bôn, Sông Giô-đanh và các miền dọc theo bờ sông, chạy dài đến bờ phía nam của Biển Kin-nê-rét, và đất đai nằm về phía đông của Sông Giô-đanh.²⁸ Đó là sản nghiệp của con cháu Gát, dựa theo gia tộc của họ mà họ được ban cho các thành và các làng ấy.

Lãnh Thổ Phía Đông của Nửa Chi Tộc Ma-na-se

²⁹Môi-se cũng ban một sản nghiệp cho nửa chi tộc Ma-na-se. Đây là phần dành cho nửa chi tộc Ma-na-se theo gia tộc của họ.³⁰ Lãnh thổ của họ chạy dài từ Ma-ha-na-im xuyên qua cả xứ Ba-san, tức toàn thể vương quốc của Ốc vua Ba-san, tất cả các thị trấn của Giai-rơ, trong miền Ba-san, gồm sáu mươi thị trấn,³¹ nửa miền Ghi-lê-át, cùng Ách-ta-rốt và Êt-rê, tức các thành trước kia của Ốc vua Ba-san. Đó là phần sản nghiệp được ban cho con cháu của Ma-khia, con trai Ma-na-se, theo gia tộc của họ; đúng ra là chỉ phân nửa con cháu của Ma-khia.

³²Đó là những sản nghiệp Môi-se đã phân chia trong miền đồng bằng Mô-áp, bên kia Sông Giô-đanh, tức miền phía đông, đối ngang Giê-ri-cô.³³ Nhưng Môi-se không chia cho chi tộc Lê-vi một phần đất nào để làm sản nghiệp; CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên là sản nghiệp của họ, như Ngài đã phán với họ.

Phân Chia Lãnh Thổ Phía Tây Sông Giô-đanh

14 ¹Đây là những sản nghiệp dân I-sơ-ra-ên đã nhận lấy trong xứ Ca-na-an mà Tư Tế Ê-lê-a-xa, Giô-suê con trai của Nun, và các trưởng tộc trong các chi tộc của I-sơ-ra-ên đã phân chia cho họ.² Sự phân chia sản nghiệp này căn cứ vào kết quả của sự bốc thăm để chia xứ cho chín chi tộc rưỡi còn lại, như CHÚA đã truyền cho Môi-se.³ Số là Môi-se đã chia sản nghiệp cho hai chi tộc rưỡi miền đất ở bên kia Sông Giô-đanh; còn chi tộc Lê-vi ông không cho sản nghiệp nào giữa họ cả.⁴ Ngoài ra con cháu của Giô-sép lại được kể là hai chi tộc: Ma-na-se và Ép-ra-im; còn người Lê-vi thì không được ban cho sản nghiệp nào trong xứ, nhưng chỉ được ban cho các thành để ở, cùng đất đai chung quanh các thành ấy để nuôi các đàn chiên dê và bò lừa của họ.⁵ Dân I-sơ-ra-ên thi hành y như CHÚA đã truyền cho Môi-se; họ bốc thăm với nhau để chia xứ.

Hếp-rôn Được Ban Cho Ca-lép

⁶Khi ấy con cháu của Giu-đa đến với Giô-suê tại Ghinh-ganh, và Ca-lép con trai Giê-phu-nê người Kê-ni-xi, nói với ông, “Ông biết CHÚA đã nói với Môi-se, người của Đức Chúa Trời, những gì về ông và tôi tại Ca-đe Ba-nê-a.⁷ Lúc ấy tôi được bốn mươi tuổi khi Môi-se, người của CHÚA, sai tôi từ Ca-đe Ba-nê-a đi do thám xứ, và tôi đã tường trình một cách thật lòng.⁸ Nhưng các bạn đi do thám với tôi đã làm cho lòng dân tan chảy; dù vậy tôi vẫn hết lòng theo CHÚA, Đức Chúa Trời của tôi.⁹ Hôm đó Môi-se đã thề rằng, ‘Quả thật miền đất nào bàn chân anh giẫm đến sẽ là sản nghiệp

(a) 13:26 nt: Li-đê-bi

của anh và của con cháu anh mãi mãi, vì anh đã hết lòng theo CHÚA, Đức Chúa Trời của tôi.’ ¹⁰Này, đến nay CHÚA vẫn giữ tôi còn sống, như lời Ngài đã phán, tức bốn mươi lăm năm kể từ khi CHÚA phán những lời ấy với Môi-se khi dân I-sơ-ra-ên còn đi trong đồng hoang. Ngày nay tôi đứng đây, đã được tám mươi lăm tuổi. ¹¹Nhưng bây giờ tôi vẫn còn mạnh khỏe như ngày Môi-se sai tôi đi. Sức lực của tôi bây giờ vẫn mạnh mẽ không kém lúc ấy; tôi vẫn có thể xông pha nơi chiến trường hoặc đi ra đi vào. ¹²Vậy bây giờ xin ban cho tôi miền cao nguyên này mà CHÚA đã phán ngày trước, vì hồi đó chắc ông cũng đã nghe nói về dân A-na-kim ở đó như thế nào, những thành trì của họ vững chắc ra làm sao; biết đâu CHÚA sẽ ở với tôi và tôi sẽ đuổi chúng đi, như CHÚA đã phán.”

¹³Giô-suê chúc phước cho ông và ban Hếp-rôn cho Ca-lép con trai của Giê-phu-nê để làm sản nghiệp. ¹⁴Vậy Hếp-rôn trở thành sản nghiệp của Ca-lép con trai Giê-phu-nê người Kê-ni-xi cho đến ngày nay, vì ông đã hết lòng theo CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên. ¹⁵Vả, tên của Hếp-rôn trước kia là Ki-ri-át A-cơ-ba, có nghĩa là thành của A-cơ-ba. A-cơ-ba là người cao lớn dũng mãnh nhất của dân A-na-kim.

Sau đó xứ được yên ổn và hết nạn chiến tranh.

Lãnh Thổ của Chi Tộc Giu-đa

15 ¹Phần lãnh thổ trũng thẳm thuộc về con cái của Giu-đa, theo các gia tộc của họ, đi về hướng nam cho đến biên giới của Ê-đôm, đến miền cực nam của đồng hoang Xin. ²Ranh giới phía nam của họ chạy từ Biển Muối, tức từ bờ phía nam của biển ấy trở xuống, ³rồi đi lên Đèo Bò Cạp, chạy dọc theo đồng hoang Xin, đi ngược lên phía nam của Ca-đê Ba-nê-a, chạy dọc theo Hê-xơ-rôn, trở lên A-đa, vòng qua Cạc-ca, ⁴đi xuyên qua A-xơ-môn, rồi đi ra biển dọc theo Suối Ai-cập, và chấm dứt ở bờ biển. “Đó sẽ là ranh giới phía nam của người.” ⁵Ranh giới phía đông là Biển Muối cho đến cửa Sông Giô-đanh. Ranh giới phía bắc bắt đầu từ bờ biển ở cửa Sông Giô-đanh; ⁶đường ranh giới đi lên Bết Hốc-la, rồi chạy dọc theo phía bắc của Bết A-ra-ba; đường ranh giới đi vòng lên Vầng Đá của Bô-han con trai của Ru-bên; ⁷đường ranh giới lại tiếp tục đi lên Ê-đôm, từ Thung Lũng A-cơ chạy về hướng bắc, quay về hướng Ghinh-ganh, tức đối ngang với Dốc A-đum-mim, thuộc về phía nam của thung lũng; đường ranh giới chạy dọc theo hồ nước ở Ên Sê-mêch, rồi ra đến Ên Rô-gên. ⁸Đường Ranh giới lại đi lên Thung Lũng Bê-ni-min ở triền núi phía nam của dân Giê-bu-si, tức Giê-ru-sa-lem; rồi đường ranh giới đi lên đỉnh núi nằm đối ngang Thung Lũng Bê-ni-min về hướng tây, ở cực bắc của Thung Lũng Rê-pha-im; ⁹đường ranh giới lại kéo dài từ đỉnh núi đi xuống nguồn nước của Nép-tô-a, từ đó đi xuống các thành của Núi Ép-rôn; rồi đường ranh giới chạy vòng quanh Ba-a-la, tức Ki-ri-át Giê-a-rim; ¹⁰đường ranh giới lại vòng qua hướng tây của Ba-a-la đến Núi Sê-i-rô, chạy dọc theo triền núi phía bắc của Núi Giê-a-rim, tức Kê-sa-lôn, rồi đi xuống đến Bết Sê-mêch, và chạy dọc theo Tim-na; ¹¹đường ranh giới ra đến triền đồi phía bắc của Êc-rôn; đường ranh giới chạy vòng lại Si-kê-rôn, chạy dọc theo Núi Ba-a-la, và ra đến Giáp-nê-ên; rồi đường ranh giới ra đến biển và chấm dứt. ¹²Ranh giới phía tây là Biển Lớn và miền

duyên hải. Đó là đường ranh giới chạy quanh phần đất của con cháu Giu-đa, chia theo các gia tộc của họ.

Ca-lép Chiếm Lấy Sản Nghiệp

(Thủ 1:11-15)

¹³Theo như lệnh CHÚA đã truyền cho Giô-suê, ông ban cho Ca-lép con trai Giê-phu-nê một phần trong lãnh thổ của Giu-đa, đó là Ki-ri-át A-c-ba, tức là Hếp-rôn. A-c-ba là cha của A-nác. ¹⁴Ca-lép đuổi khỏi nơi đó ba con trai của A-nác: Sê-sai, A-hi-man, và Tanh-mai, dòng dõi của A-nác. ¹⁵Từ đó ông đi lên tiến đánh dân Thành Đê-bi; và, tên của Đê-bi trước đó là Ki-ri-át Sê-phe. ¹⁶Ca-lép nói, “Ai tấn công Ki-ri-át Sê-phe và chiếm được nó, tôi sẽ gả Ách-sa con gái của tôi làm vợ người ấy.” ¹⁷Ốt-ni-ên con trai của Kê-na (Kê-na là em trai Ca-lép) chiếm được thành ấy; vì thế ông gả Ách-sa con gái của ông làm vợ Ốt-ni-ên. ¹⁸Khi nàng về nhà chồng, chồng nàng giục nàng^(a) xin cha nàng một cánh đồng. Lúc nàng xuống lưng lừa, Ca-lép hỏi nàng, “Con muốn gì đây?”

¹⁹Nàng trả lời ông, “Con muốn xin cha một món quà; bây giờ cha đã gả con về miền nam, xin cha cho con các suối nước.”

Ca-lép cho nàng các suối nước ở miền trên và các suối nước ở miền dưới.

Các Thành của Chi Tộc Giu-đa

²⁰Đây là sản nghiệp thuộc chi tộc của con cháu Giu-đa theo các gia tộc của họ.

²¹Các thành thuộc về chi tộc của con cháu Giu-đa trong miền cực nam, về hướng biên giới của Ê-đôm là Cáp-xê-ên, Ê-đe, Gia-gua, ²²Ki-na, Đì-mô-na, A-đa-đa, ²³Kê-đét, Ha-xơ, Ít-nan, ²⁴Xíp, Tê-lem, Bê-a-lốt, ²⁵Ha-xơ Ha-đát-ta, Kê-ri-ốt Hê-xơ-rôn (tức Ha-xơ), ²⁶A-mam, Sê-ma, Mô-la-đa, ²⁷Ha-xa Gát-đa, Hêch-môn, Bết Pê-lết, ²⁸Ha-xa Su-anh, Bê-e Sê-ba, Bi-xi-ô-thi-a, ²⁹Ba-a-la, I-im, Ê-xem, ³⁰Ên-tô-lát, Kê-sin, Họt-ma, ³¹Xích-lắc, Mát-man-na, San-san-na, ³²Lê-ba-ốt, Sin-him, A-in, và Rim-môn – tất cả là hai mươi chín thành với các làng của các thành ấy.

³³Trong vùng đồng bằng có Êch-ta-ôn, Xô-ra, Ách-na, ³⁴Xa-nô-a, Ên Gan-nim, Táp-pu-a, Ê-nam, ³⁵Giác-mút, A-đu-lam, Sô-cô, A-xê-ca, ³⁶Sa-a-ra-im, A-đi-tha-im, và Ghê-đê-ra (tức Ghê-đê-rô-tha-im) – mười bốn thành với các làng của các thành ấy.

³⁷Xê-nan, Ha-đa-sa, Mích-đan Gát, ³⁸Đi-lan, Mích-pê, Giốc-thê-ên, ³⁹La-kích, Bô-cát, Êc-lon, ⁴⁰Ca-bon, La-mam, Ki-tích, ⁴¹Ghê-đê-rốt, Bết Đa-gôn, Na-a-ma, và Mác-kê-đa – mười sáu thành với các làng của các thành ấy.

⁴²Líp-na, Ê-the, A-san, ⁴³Íp-ta, Ách-na, Nê-xíp, ⁴⁴Kê-i-la, Ách-xíp, Ma-rê-sa – chín thành với các làng của các thành ấy.

⁴⁵Êc-rôn với các thị trấn trực thuộc và các làng của các thị trấn ấy, ⁴⁶từ Êc-rôn đến biển, tất cả các thị trấn trực thuộc và ở gần Ách-đốt với các làng của các thị trấn ấy.

⁴⁷Ách-đốt, các thị trấn trực thuộc, và các làng của các thị trấn ấy; Ga-xa, các thị trấn trực thuộc, và các làng của các thị trấn ấy, trải dài cho đến Suối Ai-cập và dọc theo bờ Biển Lớn.

(a) **15:18** Hebrew và một số bản LXX ghi “nàng giục ông” nhưng một số bản LXX khác ghi “ông giục nàng”

⁴⁸Trên miền cao nguyên: Sa-mia, Giát-tia, Sô-cô, ⁴⁹Đan-na, Ki-ri-át San-na (tức Đê-bi), ⁵⁰A-náp, Ếch-tê-mô, A-nim, ⁵¹Gô-sen, Hô-lôn, và Ghi-lô – mười một thành với các làng của các thành ấy.

⁵²A-rập, Đu-ma, Ê-san, ⁵³Gia-nim, Bết Táp-pu-a, A-phê-ca, ⁵⁴Hum-ta, Ki-ri-át A-c-ba (tức Hếp-rôn), Xi-ơ – chín thành với các làng của các thành ấy.

⁵⁵Ma-ôn, Cạt-mên, Xíp, Giút-ta, ⁵⁶Giê-rê-ên, Giốc-đê-am, Xa-nô-a, ⁵⁷Ca-in, Ghi-bê-a, và Tim-na – mười thành với các làng của các thành ấy.

⁵⁸Hanh-hun, Bết Xua, Ghê-đô, ⁵⁹Ma-a-rát, Bết A-nốt, và Ên-tê-côn – sáu thành với các làng của các thành ấy.

⁶⁰Ki-ri-át Ba-anh (tức Ki-ri-át Giê-a-rim) và Ráp-ba – hai thành với các làng của các thành ấy.

⁶¹Trong đồng hoang: Bết A-ra-ba, Mít-đin, Sê-ca-ca, ⁶²Níp-san, Thành Muối, và Ên Ghê-đi – sáu thành với các làng của các thành ấy.

⁶³Nhưng con cháu của Giu-đa không thể đuổi dân Giê-bu-si, tức dân cư ở Giê-ru-sa-lem, đi khỏi; vì thế dân Giê-bu-si vẫn sống giữa dân Giu-đa ở Giê-ru-sa-lem cho đến ngày nay.

Lãnh Thổ của Chi Tộc Ép-ra-im

16 ¹Phần lãnh thổ trũng thẳm của con cháu Giô-sép đi từ Sông Giô-đanh, gần Giê-ri-cô, phía đông của hồ nước ở Giê-ri-cô, vào trong đồng hoang, từ Giê-ri-cô đi lên miền cao nguyên của Bê-tên, ²rồi từ Bê-tên đến Lu-xơ, chạy dọc theo A-ta-rốt, lãnh thổ của dân A-c-ki; ³từ đó đi vòng xuống hướng tây đến lãnh thổ của dân Giáp-lết, kéo dài đến lãnh thổ của miền dưới của Bết Hô-rôn, rồi đến Ghê-xe, và chấm dứt ở bờ biển.

⁴Các con cháu của Giô-sép: Ma-na-se và Ép-ra-im nhận lấy phần sản nghiệp của họ.

⁵Lãnh thổ của con cháu Ép-ra-im theo gia tộc của họ gồm: Ranh giới của sản nghiệp họ bắt đầu từ phía đông của A-ta-rốt Át-đa chạy dài đến miền trên của Bết Hô-rôn.

⁶Từ đó ranh giới của họ chạy ra hướng biển. Về hướng bắc, ranh giới của họ bắt đầu từ bờ biển đi dọc theo ranh giới phía bắc của Mích-mê-thát, rồi vòng qua hướng đông đi ngang qua Ta-a-nát Si-lô về phía đông của Gia-nô-a; ⁷rồi từ Gia-nô-a đi vòng xuống A-ta-rốt và Na-a-ra, đến Giê-ri-cô, và chấm dứt tại bờ Sông Giô-đanh. ⁸Từ Táp-pu-a ranh giới lại tiếp tục đi về hướng tây đến Suối Ca-na và chấm dứt ở bờ biển. Đó là sản nghiệp của con cháu Ép-ra-im theo gia tộc của họ, ⁹cùng với các thành dành riêng cho con cháu của Ép-ra-im ở trong sản nghiệp của con cháu Ma-na-se. Đó là tất cả các thành và làng của họ. ¹⁰Tuy nhiên, họ không đuổi dân Ca-na-an sống ở Ghê-xe đi khỏi, vì thế dân Ca-na-an vẫn cứ sống ở giữa dân Ép-ra-im cho đến ngày nay, dù dân ấy bị bắt phải làm lao dịch.

Lãnh Thổ Phía Tây của Nửa Chi Tộc Ma-na-se

17 ¹Đây là phần lãnh thổ trũng thẳm thuộc về con cháu của Ma-na-se con đầu lòng của Giô-sép. Phần lãnh thổ trũng cho Ma-khia con đầu lòng của Ma-na-se và cha của Ghi-lê-át là miền Ghi-lê-át và Ba-san, vì ông ấy là một chiến sĩ. ²Những phần trũng thẳm khác dành cho các con cháu còn lại của Ma-na-se, theo gia tộc của

họ: A-bi-ê-xe, Hê-léc, Át-ri-ên, Sê-chem, Hê-phe, và Sê-mi-đa. Đó là các con trai của Ma-na-se, con của Giô-sép, theo gia tộc của họ.

³Xê-lô-phê-hát con của Hê-phe, cháu của Ghi-lê-át, cháu của Ma-khia, cháu của Ma-na-se, không có con trai, nhưng chỉ có các con gái. Tên các con gái của ông là Mác-la, Nô-a, Hốc-la, Minh-ca, và Tiệc-xa. ⁴Các cô ấy đến trước Tư Tế Ê-lê-a-xa, Giô-suê con của Nun, và các lãnh tụ của dân và nói, “CHÚA đã truyền cho Môi-se ban cho chị em chúng tôi một phần sản nghiệp ở giữa những bà con phái nam của chúng tôi.” Vậy cứ theo lệnh truyền của CHÚA, người ta chia cho các cô ấy một phần sản nghiệp ở giữa những anh em của cha các cô. ⁵Vì thế chỉ tộc Ma-na-se được chia cho mười phần đất, không kể miền Ghi-lê-át và Ba-san ở bên kia Sông Giô-đanh, ⁶bởi vì các con gái trong chi tộc Ma-na-se cũng nhận được phần sản nghiệp giống như các con trai trong chi tộc ấy. Miền Ghi-lê-át đã được ban cho các con trai khác của con cháu Ma-na-se.

⁷Lãnh thổ của Ma-na-se bắt đầu từ lãnh thổ của A-se chạy đến Mích-mê-thát, tức phía đông của Sê-chem; rồi ranh giới ấy đi dọc về hướng nam đến vùng của dân Ên Táp-pu-a cư ngụ. ⁸Xứ của dân Táp-pu-a thuộc về Ma-na-se, nhưng Thành Táp-pu-a ở ranh giới của Ma-na-se lại thuộc về con cháu của Êp-ra-im. ⁹Ranh giới ấy chạy xuống Suối Ca-na. Một số các thành ở đây, tức các thành ở về phía nam của suối, thuộc về chi tộc Êp-ra-im; các thành ấy nằm lẫn lộn giữa các thành của Ma-na-se. Ranh giới của Ma-na-se chạy dọc theo bờ suối phía bắc cho đến bờ biển thì chấm dứt. ¹⁰Miền đất phía nam của suối thuộc về Êp-ra-im, còn miền đất phía bắc thuộc về Ma-na-se, với bờ biển làm ranh giới phía tây; phía bắc giáp ranh với lãnh thổ của A-se, còn phía đông giáp ranh với lãnh thổ của I-sa-ca. ¹¹Trong lãnh thổ của I-sa-ca và A-se, người Ma-na-se còn có Bết Sê-an và các làng của nó, Íp-lê-am và các làng của nó, dân cư của Đô và các làng của nó, dân cư của Ên Đô-rơ và các làng của nó, dân cư của Ta-a-nách và các làng của nó, dân cư của Mê-ghi-đô và các làng của nó, và một phần ba Na-phát. ¹²Tuy nhiên người Ma-na-se không thể chiếm được các thành ấy, nhưng dân Ca-na-an vẫn cứ ở trong xứ. ¹³Hễ khi nào dân I-sơ-ra-ên mạnh, họ bắt dân Ca-na-an làm lao dịch, nhưng họ không đuổi tất cả chúng đi khỏi xứ.

Chi Tộc Giô-sép Khiếu Nại

¹⁴Con cháu của Giô-sép đến nói với Giô-suê, “Tại sao ông cho chúng tôi chỉ một thăm và một phần sản nghiệp, trong khi chúng tôi được CHÚA ban phước cho có đông người?”

¹⁵Giô-suê nói với họ, “Nếu anh chị em có đông người, hãy lên cao nguyên, phá rừng, và khai khẩn đất hoang trong xứ của dân Pê-ri-xi và dân Rê-pha-im mà ở, nếu miền cao nguyên chia cho Êp-ra-im quá nhỏ đối với anh chị em.”

¹⁶Con cháu Giô-sép nói, “Vùng cao nguyên ấy vẫn không đủ cho chúng tôi. Hơn nữa tất cả dân Ca-na-an ở miền đồng bằng đều có xe chiến mã bọc sắt, đó là các dân sống ở Bết Sê-an cùng các làng của nó và những dân sống trong Thung Lũng Giê-rê-ên.”

¹⁷Bấy giờ Giô-suê nói với nhà Giô-sép, tức nói với con cháu của Êp-ra-im và Ma-na-se, “Đúng vậy, anh chị em quả là một dân đông đúc và hùng mạnh. Anh chị em không phải chỉ có một phần sản nghiệp, ¹⁸nhưng anh chị em đã được ban cho miền cao nguyên

nữa. Bây giờ tuy đó là một vùng rừng núi, nhưng anh chị em có thể phá rừng, khai khẩn đất hoang, và chiếm lấy nó cho đến tận cùng ranh giới đã chia cho anh chị em, vì anh chị em sẽ đuổi dân Ca-na-an đi, mặc dù chúng có các xe chiến mã bọc sắt và hùng mạnh.”

Lãnh Thổ của Các Chi Tộc Còn Lại

18 ¹Bấy giờ toàn thể hội chúng I-sơ-ra-ên nhóm lại tại Si-lô và dựng Lều Hội Kiến tại đó. Lúc ấy xứ đã bị khuất phục trước mặt họ rồi. ²Trong I-sơ-ra-ên vẫn còn bảy chi tộc chưa được chia phần sản nghiệp. ³Vì thế Giô-suê nói với dân I-sơ-ra-ên, “Cho đến bao giờ anh chị em mới chịu đi vào chiếm lấy xứ mà CHÚA, Đức Chúa Trời của tổ tiên anh chị em, đã ban cho anh chị em làm sản nghiệp? ⁴Anh chị em hãy chọn cho tôi ba người trong mỗi chi tộc, để tôi sẽ sai họ đi, hầu họ có thể đứng dậy, đi khắp xứ, ghi rõ địa hình của những phần đất các chi tộc sẽ nhận làm sản nghiệp, rồi sẽ trở về đây báo cáo cho tôi. ⁵Họ sẽ chia xứ còn lại ra làm bảy phần. Chi tộc Giu-đa sẽ ở trong lãnh thổ đã chia cho họ ở phía nam, còn nhà Giô-sép sẽ ở trong lãnh thổ đã chia cho họ ở phía bắc. ⁶Anh chị em sẽ chia xứ còn lại ra làm bảy phần, rồi mang bản đồ có ghi rõ địa hình về đây cho tôi. Tôi sẽ cho anh chị em bắt thăm chia đất tại đây, trước thánh nhan CHÚA Đức Chúa Trời chúng ta. ⁷Dĩ nhiên người Lê-vi sẽ không được chia phần đất nào ở giữa anh chị em, vì chức vụ tư tế cho CHÚA là phần sản nghiệp của họ rồi. Còn chi tộc Gát, chi tộc Ru-bên, và phân nửa chi tộc Ma-na-se đã nhận phần sản nghiệp của họ ở phía đông Sông Giô-đanh, mà Môi-se tôi tớ của CHÚA đã ban cho họ.”

⁸Vậy những người ấy đứng dậy và lên đường. Giô-suê ra lệnh cho những người đi vẽ bản đồ của xứ rằng, “Hãy đi khắp xứ và ghi rõ địa hình của nó, rồi trở về đây với tôi. Tôi sẽ cho anh em bắt thăm tại đây, trước thánh nhan CHÚA ở Si-lô.”

⁹Vậy những người ấy ra đi, quan sát khắp xứ, vẽ bản đồ, liệt kê các thành, chia xứ làm bảy phần, và ghi chép vào một cuộn sách, rồi trở về doanh trại với Giô-suê tại Si-lô. ¹⁰Kế đó Giô-suê cho họ bắt thăm tại Si-lô, trước thánh nhan CHÚA, và tại đó Giô-suê đã chia xứ cho dân I-sơ-ra-ên, mỗi chi tộc một phần.

Lãnh Thổ của Chi Tộc Bên-gia-min

¹¹Chi tộc của con cháu Bên-gia-min, theo các gia tộc của họ, được trúng thăm trước hết. Lãnh thổ họ bắt thăm được nằm ở giữa lãnh thổ của con cháu Giu-đa và con cháu Giô-sép. ¹²Về phía bắc, ranh giới của họ bắt đầu từ Sông Giô-đanh đi dọc theo triền núi phía bắc của Giê-ri-cô, rồi đi lên cao nguyên ở hướng tây, và chấm dứt ở Đồng Hoang Bết A-vên. ¹³Từ đó ranh giới ấy chạy dọc theo sườn núi, trực chỉ Lu-xơ ở hướng nam, rồi chạy dọc theo triền Lu-xơ, tức Bê-tên; ranh giới ấy lại tiếp tục đi xuống A-ta-rốt Át-đa, chạy dọc theo rặng núi nằm về phía nam của miền dưới Bết Hô-rôn. ¹⁴Ranh giới ấy chuyển hướng, chạy theo sườn núi phía tây để đi về hướng nam, rồi từ trên núi ở phía nam đối ngang Bết Hô-rôn tiếp tục chạy về hướng nam, và dừng lại tại Ki-ri-át Ba-anh, tức Ki-ri-át Giê-a-rim, một thành thuộc về con cháu Giu-đa. Đó là ranh giới phía tây của họ. ¹⁵Ranh giới phía nam bắt đầu từ ngoại vi của Ki-ri-át Giê-a-rim; ranh giới ấy chạy từ đó qua hướng tây, rồi đi về hướng Suối Nước Nép-tô-a; ¹⁶ranh giới ấy

lại chạy xuống cho đến hết rặng núi nằm đối diện với Thung Lũng Bên Hin-nôm, tức là ở đầu phía bắc của Thung Lũng Rê-pha-im; từ đó nó chạy xuống Thung Lũng Bên Hin-nôm, dọc theo triền núi phía nam của dân Giê-bu-si, và tiếp tục chạy xuống đến Ên Rô-gên. ¹⁷Từ đó nó bẻ ngược lên hướng bắc, đi về hướng Ên Sê-mêch, rồi đi tiếp về Ghê-li-lốt, tức đối ngang với Dốc A-đum-mim; từ đó nó chạy xuống Vàng Đá của Bô-han (Bô-han là con trai của Ru-bên), ¹⁸rồi tiếp tục chạy dọc theo triền núi phía bắc, đối ngang A-ra-ba; ¹⁹từ đó ranh giới đi theo triền núi phía bắc của Bết Hốc-la; rồi ranh giới dừng lại ở vịnh cực bắc của Biển Muối, tức tại cửa sông cực nam của Sông Giô-đanh. Đó là ranh giới phía nam của họ. ²⁰Sông Giô-đanh là ranh giới phía đông của họ. Đó là sản nghiệp của con cháu Bên-gia-min, chia theo gia tộc của họ, với các ranh giới chung quanh.

²¹Khi ấy các thành của chi tộc Bên-gia-min chia theo gia tộc của họ là Giê-ri-cô, Bết Hốc-la, Ê-méc Kê-xi, ²²Bết A-ra-ba, Xê-ma-ra-im, Bê-tên, ²³A-vim, Pa-ra, Óp-ra, ²⁴Kê-pha Am-mô-ni, Óp-ni, và Ghê-ba – mười hai thành với các làng trực thuộc các thành ấy. ²⁵Ghi-bê-ôn, Ra-ma, Bê-e-rốt, ²⁶Mích-pê, Kê-phi-ra, Mô-za, ²⁷Rê-kem, Ia-pê-ên, Ta-ra-la, ²⁸Xê-la, Ha-ê-lép, Giê-bu, tức Giê-ru-sa-lem, Ghi-bê-a, và Ki-ri-át Giê-a-rim – mười bốn thành với các làng trực thuộc các thành ấy.

Đó là sản nghiệp của con cháu Bên-gia-min, chia theo gia tộc của họ.

Lãnh Thổ của Chi Tộc Si-mê-ôn

19 ¹Chi tộc Si-mê-ôn bắt được thăm thứ nhì để nhận lấy sản nghiệp cho con cháu của Si-mê-ôn, theo các gia tộc của họ. Sản nghiệp của họ nằm trọn bên trong sản nghiệp của con cháu Giu-đa. ²Sản nghiệp của họ gồm các thành Bê-e Sê-ba, Sê-ba, Mô-la-đa, ³Ha-xa Su-anh, Ba-la, Ê-xem, ⁴Ên-tô-lát, Bê-thun, Họt-ma, ⁵Xích-lắc, Bết Mạc-ca-bốt, Ha-xa Su-sa, ⁶Bết Lê-ba-ốt, và Sa-ru-hên – mười ba thành với các làng trực thuộc các thành ấy. ⁷A-in, Rim-môn, Ê-the, và A-san – bốn thành với các làng trực thuộc các thành ấy; ⁸cộng với tất cả các làng ở xa hơn quanh các thành ấy cho đến Ba-a-lát Bê-e, cũng có tên là Ra-ma ở Miền Nam.

Đó là sản nghiệp của con cháu của Si-mê-ôn, chia theo các gia tộc của họ.

⁹Sản nghiệp của con cháu Si-mê-ôn nằm trọn bên trong sản nghiệp của con cháu Giu-đa. Bởi vì sản nghiệp của con cháu Giu-đa quá lớn cho họ, nên con cháu của Si-mê-ôn được ban cho phần sản nghiệp nằm trọn bên trong phần sản nghiệp của chi tộc Giu-đa.

Lãnh Thổ của Chi Tộc Xê-bu-lun

¹⁰Chi tộc của con cháu Xê-bu-lun, theo các gia tộc của họ, bắt được thăm thứ ba để nhận lấy sản nghiệp. Ranh giới của sản nghiệp họ đến tận Sa-rít; ¹¹rồi ranh giới ấy đi ngược lên hướng tây, trực chỉ đến Ma-rê-anh, rồi tới Đáp-bê-sét, và tiếp tục đến phía đông của Suối Giốc-nê-am. ¹²Từ Sa-rít ranh giới ấy đi về hướng đông, tức hướng mặt trời mọc, đến phạm vi của Kịch-lốt Ta-bô; rồi từ đó tiếp tục chạy về Đa-bê-rát, quẹo lên Gia-phia; ¹³từ đó nó tiếp tục chạy dọc theo hướng đông đến Gát Hê-phe, rồi đến Ết Ka-xin, tiếp tục đến Rim-môn, rồi rẽ qua Nê-a. ¹⁴Còn về hướng bắc, ranh giới ấy

queo qua Han-na-thôn và chấm dứt ở Thung Lũng Íp-ta Ên. ¹⁵Ngoài ra còn có Cạt-tát, Na-ha-lanh, Sim-rôn, I-đa-la, và Bết-lê-hem – mười hai thành với các làng trực thuộc các thành ấy.

¹⁶Đó là sản nghiệp của con cháu Xê-bu-lun, chia theo các gia tộc của họ. Họ được chia cho các thành ấy cùng với các làng trực thuộc các thành ấy.

Lãnh Thổ của Chi Tộc I-sa-ca

¹⁷Chi tộc của con cháu I-sa-ca, theo các gia tộc của họ, bắt được thăm thứ tư để nhận lấy sản nghiệp. ¹⁸Lãnh thổ của họ gồm Giê-rê-ên, Kê-su-lốt, Su-nem, ¹⁹Ha-pha-ra-im, Si-ôn, A-na-ha-rát, ²⁰Ráp-bít, Ki-si-ôn, Ê-bê, ²¹Rê-mết, Ên Gan-nim, Ên Hát-đa, Bết Pa-xê; ²²ranh giới ấy cũng chạy đến Ta-bô, Sa-ha-xu-ma, và Bết Sê-mêch, rồi ranh giới ấy chấm dứt tại Giô-đanh – mười sáu thành và các làng của các thành ấy.

²³Đó là sản nghiệp của con cháu I-sa-ca, chia theo các gia tộc của họ; họ được chia cho các thành ấy cùng với các làng trực thuộc các thành ấy.

Lãnh Thổ của Chi Tộc A-se

²⁴Chi tộc của con cháu A-se, theo các gia tộc của họ, bắt được thăm thứ năm để nhận lấy sản nghiệp. ²⁵Ranh giới của họ gồm Hên-cát, Ha-li, Bê-ten, Ách-sáp, ²⁶A-lam-mê-léc, A-mát, và Mi-sanh. Về hướng tây, ranh giới giáp với Cạt-mên và Si-hơ Líp-na, ²⁷rồi nó rẽ qua hướng đông, tiến đến Bết Đa-gôn, và tiếp tục cho đến ranh giới của Xê-bu-lun và Thung Lũng Íp-ta Ên; từ đó nó đi về hướng bắc cho đến Bết Ê-méc và Nê-i-ên; nó lại tiếp tục về hướng bắc cho đến Ca-bun, ²⁸Ép-rôn, Rê-hốp, Ham-môn, Ca-na, và Đại Đô Si-đôn; ²⁹từ đó ranh giới quay về Ra-ma, đến Ty-rơ, một thành kiên cố, rồi ranh giới quay qua Hô-sa, và chấm dứt tại bờ biển. Lãnh thổ của họ cũng bao gồm các thành Ma-ha-láp, ^(a) Ách-xíp, ³⁰Um-ma, A-phéc, và Rê-hốp – hai mươi hai thành với các làng trực thuộc các thành ấy.

³¹Đó là sản nghiệp của con cháu A-se, chia theo các gia tộc của họ; họ được chia cho các thành ấy cùng với các làng trực thuộc các thành ấy.

Lãnh Thổ của Chi Tộc Náp-ta-li

³²Chi tộc của con cháu Náp-ta-li, theo các gia tộc của họ, bắt được thăm thứ sáu để nhận lấy sản nghiệp. ³³Ranh giới của họ bắt đầu từ Hê-lép, từ đám sỏi của Xa-a-nan-nim đi qua A-đa-mi Nê-kép, qua Giáp-nê-ên, cho đến tận miền La-cum, rồi dừng lại tại Sông Giô-đanh. ³⁴Kể đến ranh giới quay qua hướng tây đi về A-nốt Ta-bô, rồi từ đó đi đến Hu-cốc, giáp với ranh giới của Xê-bu-lun ở phía nam và A-se ở phía tây, và dừng lại tại Giê-hu-đa nơi bờ Sông Giô-đanh ở phía đông. ³⁵Các thành kiên cố trong lãnh thổ của họ là Xích-đim, Xê-rơ, Ham-mát, Rắc-cát, Kín-nê-rét, ³⁶A-đa-ma, Ra-ma, Ha-xơ, ³⁷Kê-đét, Ét-rê, Ên Ha-xơ, ³⁸I-rôn, Mích-đan Ên, Hô-rem, Bết A-nát, và Bết Sê-mêch – mười chín thành và các làng trực thuộc các thành ấy.

(a) 19:29 Dịch theo LXX; MT ghi: Mê-hê-bên

³⁹Đó là sản nghiệp của chi tộc con cháu Náp-ta-li, chia theo các gia tộc của họ; họ được chia cho các thành ấy cùng với các làng trực thuộc các thành ấy.

Lãnh Thổ của Chi Tộc Đan

⁴⁰Chi tộc của con cháu Đan, theo các gia tộc của họ, bắt được thăm thứ bảy để nhận lấy sản nghiệp. ⁴¹Lãnh thổ của sản nghiệp họ gồm Xô-ra, Ếch-ta-ôn, I-rơ Sê-mếch, ⁴²Sa-a-láp-bin, Ai-gia-lôn, Ít-la, ⁴³Ê-lôn, Tim-na, Ếc-rôn, ⁴⁴Ên-tê-ke, Ghi-bê-thôn, Ba-a-lát, ⁴⁵Giê-hút, Bê-nê Bê-rắc, Gát Rim-môn, ⁴⁶Mê Giắc-côn, Rắc-côn, và miền dọc theo ranh giới đối ngang Giốp-pa. ⁴⁷Tuy nhiên ranh giới của lãnh thổ cho con cháu Đan rộng hơn ranh giới họ bắt thăm trúng được, vì con cháu của Đan đã đi lên và đánh Thành Lê-sem. Sau khi hạ được thành ấy, họ đã dùng gươm giết những người trong thành, chiếm lấy thành, rồi định cư luôn trong thành. Họ đổi tên của Thành Lê-sem ra Thành Đan, theo tên tổ phụ của họ.

⁴⁸Đó là sản nghiệp của con cháu Đan, chia theo các gia tộc của họ; họ được chia cho các thành ấy cùng với các làng trực thuộc các thành ấy.

Sản Nghiệp của Giô-suê

⁴⁹Sau khi họ đã hoàn tất việc chia các lãnh thổ trong xứ cho nhau để làm sản nghiệp, dân I-sơ-ra-ên đã cho Giô-suê con trai của Nun một phần sản nghiệp ở giữa họ. ⁵⁰Theo lệnh CHÚA, họ cho ông cái thành ông xin: Tim-nát Sê-ra, trong miền cao nguyên Ếp-ra-im. Ông xây lại thành đó và định cư ở đó.

⁵¹Đó là những sản nghiệp mà Tư Tế Ê-lê-a-xa và Giô-suê con trai của Nun cùng các tộc trưởng của các gia tộc trong con cháu I-sơ-ra-ên đã bắt thăm để chia xứ cho nhau, trước thánh nhan CHÚA, ở cửa Lều Hội Kiến. Như thế họ đã hoàn tất việc chia xứ.

Các Thành Ẩn Náu

20 ¹Bấy giờ CHÚA phán với Giô-suê, ²“Hãy nói với dân I-sơ-ra-ên, ‘Hãy biệt riêng ra một số thành ẩn náu mà Ta đã phán qua Môi-se, ³hầu những ai ngộ sát hay vô ý làm một người bị chết có thể chạy đến đó ẩn náu. Những thành đó sẽ trở thành những nơi trú ẩn khỏi những kẻ đòi nợ máu. ⁴Khi kẻ ngộ sát chạy đến một thành nào trong các thành đó, kẻ ấy sẽ đứng ở cổng thành rồi trình bày hoàn cảnh của mình cho các vị trưởng lão của thành; người ấy sẽ được cho vào trong thành, được ban cho một chỗ ở, và sẽ ở trong thành đó với họ. ⁵Nếu kẻ đòi nợ máu đuổi đến nơi, người trong thành sẽ không được trao người đến ẩn náu cho kẻ truy đuổi, bởi vì kẻ chết đã bị chết vì rủi ro và hai người trước đó vốn không có thù oán gì với nhau. ⁶Kẻ ngộ sát sẽ cứ ở trong thành ấy cho đến khi được đem ra xử trước hội chúng, hoặc đến khi vị thượng tế đương nhiệm lúc đó qua đời; bấy giờ kẻ ngộ sát mới có thể trở về thành mình và nhà mình, tức thành mà kẻ ấy đã phải trốn đi.’”

⁷Vậy họ biệt riêng Kê-đét ở miền Ga-li-lê trong vùng cao nguyên thuộc lãnh thổ của chi tộc Náp-ta-li, Sê-chem trong miền cao nguyên thuộc lãnh thổ của chi tộc Ếp-ra-im, Ki-ri-át A-cơ-ba (tức Hếp-rôn) trong miền cao nguyên thuộc lãnh thổ của chi tộc Giu-đa. ⁸Còn về bên kia Sông Giô-đanh, phía đông Giê-ri-cô, họ biệt riêng Bê-xê

trong vùng đồng hoang ở miền đồng bằng thuộc lãnh thổ của chi tộc Ru-bên, Ra-mốt ở Ghi-lê-át thuộc lãnh thổ của chi tộc Gát, và Gô-lan ở Ba-san thuộc lãnh thổ của chi tộc Ma-na-se.

⁹Đó là các thành được biệt riêng ra cho toàn dân I-sơ-ra-ên và cho những kiều dân sống ở giữa họ, để ai vô tình gây thiệt mạng cho một người nào có thể chạy đến ẩn náu, hầu khỏi chết dưới tay kẻ đòi nợ máu, cho đến khi có cuộc xử án trước hội chúng.

Các Thành của Người Lê-vi

21 ¹Bấy giờ các trưởng tộc của người Lê-vi đến gặp Tư Tế Ê-lê-a-xa, Giô-suê con trai của Nun, và các trưởng tộc của dân I-sơ-ra-ên ²tại Si-lô trong xứ Ca-na-an và nói với họ, “CHÚA đã truyền qua Môi-se bảo phải cho chúng tôi một số thành để chúng tôi ở, cùng với những đồng cỏ cho các đàn súc vật của chúng tôi.” ³Vậy theo lệnh của CHÚA, dân I-sơ-ra-ên đã lấy từ sản nghiệp của mình cho người Lê-vi những thành sau đây cùng với đồng cỏ của các thành ấy:

⁴Một số gia tộc của con cháu Kê-hát, tức những người Lê-vi thuộc dòng dõi của Tư Tế A-rôn, đã bắt thăm và nhận được mười ba thành trong lãnh thổ của các chi tộc Giu-đa, Si-mê-ôn, và Bên-gia-min. ⁵Những người còn lại của con cháu Kê-hát bắt thăm và nhận được mười thành từ các gia tộc của chi tộc Ép-ra-im, chi tộc Đan, và nửa chi tộc Ma-na-se.

⁶Các con cháu Ghê-t-sôn bắt thăm nhận được mười ba thành từ các gia tộc của chi tộc I-sa-ca, chi tộc A-se, chi tộc Náp-ta-li, và nửa chi tộc Ma-na-se ở vùng Ba-san.

⁷Các con cháu của Mê-ra-ri theo các gia tộc của họ nhận được mười hai thành từ chi tộc Ru-bên, chi tộc Gát, và chi tộc Xê-bu-lun.

⁸Đó là các thành và những đồng cỏ trực thuộc các thành ấy mà dân I-sơ-ra-ên đã dùng cách bắt thăm để chia cho người Lê-vi, như CHÚA đã truyền qua Môi-se.

Phần của Con Cháu Kê-hát

⁹Người ta lấy từ lãnh thổ của chi tộc Giu-đa và chi tộc Si-mê-ôn mà ban những thành được nêu đích danh sau đây ¹⁰cho các gia tộc của Kê-hát, con cháu của A-rôn, những hậu tự của Lê-vi, vì họ được trúng thăm trước hết. ¹¹Người ta ban cho họ Ki-ri-át A-c-ba (A-c-ba là cha của A-nác), tức là Hếp-rôn, trong miền cao nguyên của Giu-đa cùng với những đồng cỏ chung quanh thành ấy. ¹²Nhưng những đồng ruộng của thành và các làng trực thuộc thành thì đã được ban cho Ca-lép con trai Giê-phu-nê để ông ấy làm sở hữu chủ.

¹³Người ta ban cho con cháu của Tư Tế A-rôn Thành Hếp-rôn, tức thành đã được biệt riêng ra làm thành ẩn náu cho kẻ ngộ sát, với các đồng cỏ của thành ấy, Líp-na với các đồng cỏ của thành ấy, ¹⁴Giát-tia với các đồng cỏ của thành ấy, Éch-tê-mô-a với các đồng cỏ của thành ấy, ¹⁵Hô-lôn với các đồng cỏ của thành ấy, Đê-bi với các đồng cỏ của thành ấy, ¹⁶A-in với các đồng cỏ của thành ấy, Giút-ta với các đồng cỏ của thành ấy, và Bết Sê-mêch với các đồng cỏ của thành ấy. Hai chi tộc đó cho họ chín thành.

¹⁷Còn chi tộc Bên-gia-min cũng ban cho họ Ghi-bê-ôn với các đồng cỏ của thành ấy, Ghê-ba với các đồng cỏ của thành ấy, ¹⁸A-na-thốt với các đồng cỏ của thành ấy, và

Anh-môn với các đồng cỏ của thành ấy – bốn thành. ¹⁹Như vậy số các thành với các đồng cỏ của các thành ấy được ban cho các con cháu của Tư Tế A-rôn là mười ba thành.

²⁰Ngoài ra các con cháu còn lại của Kê-hát, trong các gia tộc của Kê-hát, thuộc dòng dõi của Lê-vi, được chia cho các thành khác trong lãnh thổ của chi tộc Ép-ra-im.

²¹Người ta ban cho họ Thành Sê-chem, tức thành đã được biệt riêng ra làm thành ẩn nấu cho kẻ ngộ sát, với các đồng cỏ của thành ấy trên miền cao nguyên Ép-ra-im, Ghê-xe với các đồng cỏ của thành ấy, ²²Kíp-xa-im với các đồng cỏ của thành ấy, và Bết Hô-rôn với các đồng cỏ của thành ấy – bốn thành. ²³Chi tộc Đan cũng chia cho họ: Ên-tê-ke với các đồng cỏ của thành ấy, Ghi-bê-thôn với các đồng cỏ của thành ấy,

²⁴Ai-gia-lôn với các đồng cỏ của thành ấy, Gát Rim-môn với các đồng cỏ của thành ấy – bốn thành. ²⁵Nửa chi tộc Ma-na-se cũng cho họ Ta-a-nách với các đồng cỏ của thành ấy và Gát Rim-môn với các đồng cỏ của thành ấy – hai thành. ²⁶Như vậy tất cả các thành đã chia cho các con cháu còn lại của Kê-hát là mười thành với các đồng cỏ của các thành ấy.

Phần của Con Cháu Ghệt-sôn

²⁷Còn các con cháu của Ghệt-sôn, một trong các tộc họ của người Lê-vi, thì phân nửa của chi tộc Ma-na-se chia cho họ Gô-lan ở Ba-san, tức thành đã được biệt riêng ra làm thành ẩn nấu cho kẻ ngộ sát, với các đồng cỏ của thành ấy, và Bê Êch-tê-ra với các đồng cỏ của thành ấy – hai thành. ²⁸Chi tộc I-sa-ca cũng chia cho họ Ki-si-ôn với các đồng cỏ của thành ấy, Đa-bê-rát với các đồng cỏ của thành ấy, ²⁹Giác-mút với các đồng cỏ của thành ấy, Ên Gan-nim với các đồng cỏ của thành ấy – bốn thành. ³⁰Chi tộc A-se chia cho họ Mi-sanh với các đồng cỏ của thành ấy, Áp-đôn với các đồng cỏ của thành ấy, ³¹Hên-cát với các đồng cỏ của thành ấy, và Rê-hốp với các đồng cỏ của thành ấy – bốn thành. ³²Chi tộc Náp-ta-li cũng chia cho họ Kê-đét ở Ga-li-lê, tức thành đã được biệt riêng ra làm thành ẩn nấu cho kẻ ngộ sát, với các đồng cỏ của thành ấy, Ham-mốt Đô với các đồng cỏ của thành ấy, và Cạc-tan với các đồng cỏ của thành ấy – ba thành. ³³Tổng số các thành chia cho các gia tộc của con cháu Ghệt-sôn là mười ba thành với các đồng cỏ của các thành ấy.

Phần của Con Cháu Mê-ra-ri

³⁴Đối với các con cháu còn lại của người Lê-vi, tức các gia tộc của Mê-ra-ri, thì chi tộc Xê-bu-lun chia cho họ Giốc-nê-am với các đồng cỏ của thành ấy, Cạc-ta với các đồng cỏ của thành ấy, ³⁵Đim-na với các đồng cỏ của thành ấy, Na-ha-lanh với các đồng cỏ của thành ấy – bốn thành. ³⁶Chi tộc Ru-bên chia cho họ Bê-xê với các đồng cỏ của thành ấy, Gia-ha với các đồng cỏ của thành ấy, ³⁷Kê-đê-mốt với các đồng cỏ của thành ấy, và Mê-pha-át với các đồng cỏ của thành ấy – bốn thành. ³⁸Chi tộc Gát chia cho họ Ra-mốt ở Ghi-lê-át, tức thành đã được biệt riêng ra làm thành ẩn nấu cho kẻ ngộ sát, với các đồng cỏ của thành ấy, Ma-ha-na-im với các đồng cỏ của thành ấy, ³⁹Hếch-bôn với các đồng cỏ của thành ấy, Gia-xe với các đồng cỏ của thành ấy – bốn thành cả thảy. ⁴⁰Vậy các thành được chia cho các gia tộc của con cháu Mê-ra-ri, những người còn lại của các gia tộc người Lê-vi, và họ được chia cho mười hai thành cả thảy.

Tổng Kết Việc Chia Xứ

⁴¹Các thành của người Lê-vi ở trong lãnh thổ của dân I-sơ-ra-ên cả thảy là bốn mươi tám thành với các đồng cỏ của các thành ấy. ⁴²Mỗi thành trong các thành ấy đều có các đồng cỏ chung quanh; thành nào cũng có các đồng cỏ như thế.

⁴³Vậy CHÚA đã ban cho I-sơ-ra-ên tất cả xứ mà Ngài đã thề với tổ tiên họ để ban cho họ. Họ đã chiếm lấy xứ ấy và định cư trong xứ ấy. ⁴⁴CHÚA cho họ được nghỉ ngơi từ mọi phía như Ngài đã thề với tổ tiên họ. Trong số tất cả các kẻ thù của họ, không một kẻ thù nào chống nổi họ, vì CHÚA đã trao tất cả kẻ thù của họ vào tay họ. ⁴⁵Không một lời hứa tốt đẹp nào mà CHÚA đã hứa với nhà I-sơ-ra-ên là không thành tựu. Tất cả đều được thực hiện.

Các Chi Tộc Phía Đông Trở Về Sản Nghiệp của Họ

22 ¹Bấy giờ Giô-suê triệu tập những người Ru-bên, những người Gát, và phân nửa chi tộc Ma-na-se lại ²và nói với họ, “Anh em đã vâng giữ mọi điều mà Môi-se tôi tớ CHÚA đã truyền cho anh em, và anh em cũng đã vâng lời tôi trong mọi sự tôi đã truyền cho anh em. ³Anh em đã không bỏ các anh em mình. Cho đến nay đã nhiều ngày rồi anh em đã cẩn thận vâng giữ mọi mạng lệnh của CHÚA, Đức Chúa Trời của anh em. ⁴Bây giờ, CHÚA, Đức Chúa Trời của anh em, đã ban cho anh chị em ^(a) của anh em được nghỉ ngơi như Ngài đã hứa với họ. Vậy bây giờ hãy trở về trại của anh em trong phần đất mà anh em đã làm chủ, nơi Môi-se tôi tớ CHÚA đã ban cho anh em phía bên kia Sông Giô-đanh. ⁵Khá cẩn thận vâng giữ điều răn và luật pháp mà Môi-se, tôi tớ CHÚA, đã truyền cho anh em: Hãy yêu kính CHÚA, Đức Chúa Trời của anh em, bước đi trong mọi đường lối Ngài, vâng giữ các điều răn Ngài, bám chặt lấy Ngài, và phục vụ Ngài một cách hết lòng và hết linh hồn mình.” ⁶Vậy Giô-suê chúc phước cho họ rồi tiễn họ lên đường, và họ đã trở về trại của họ.

⁷Lúc ấy phân nửa của chi tộc Ma-na-se đã được Môi-se ban cho phần sản nghiệp ở Ba-san, còn phân nửa kia được Giô-suê ban cho phần sản nghiệp bên cạnh các anh chị em họ trong miền đất ở phía tây Sông Giô-đanh. Giô-suê đã tiễn họ lên đường và chúc phước cho họ. ⁸Ông nói với họ, “Hãy trở về trại của anh em, mang theo nhiều của cải, rất nhiều súc vật, bạc, vàng, đồng, sắt, và vô số quần áo. Hãy chia sẻ những chiến lợi phẩm lấy được của quân thù cho bà con của anh em.” ⁹Vậy người Ru-bên, người Gát, và phân nửa chi tộc Ma-na-se đi về. Họ từ giã dân I-sơ-ra-ên tại Si-lô, trong xứ Ca-na-an để về xứ Ghi-lê-át, phần đất của họ mà họ đã nhận làm sản nghiệp theo lệnh của CHÚA đã truyền qua Môi-se.

Bàn Thờ Kỷ Niệm Dựng ở Phía Đông Sông Giô-đanh

¹⁰Khi họ đến Ghê-li-lốt, một địa điểm ở gần bờ Sông Giô-đanh, vẫn còn trong ranh giới của xứ Ca-na-an, người Ru-bên, người Gát, và phân nửa chi tộc Ma-na-se xây tại đó, bên bờ Sông Giô-đanh, một bàn thờ rất đồ sộ. ¹¹Dân I-sơ-ra-ên nghe báo rằng người Ru-bên, người Gát, và phân nửa chi tộc Ma-na-se đã xây một bàn thờ ở ranh

(a) **22:4** nt: anh em

giới của xứ Ca-na-an, tại Ghê-li-lốt, gần bờ Sông Giô-đanh, trong ranh giới thuộc về dân I-sơ-ra-ên. ¹²Khi người I-sơ-ra-ên nghe tin ấy, toàn thể hội chúng I-sơ-ra-ên tập họp tại Si-lô để đi lên đánh họ.

¹³Bấy giờ dân I-sơ-ra-ên sai Tư Tế Phi-nê-a con trai Ê-lê-a-xa đến gặp người Ru-bên, người Gát, và phân nửa chi tộc Ma-na-se trong xứ Ghi-lê-át. ¹⁴Đi với ông có mười thủ lĩnh, mỗi người là thủ lĩnh của một chi tộc trong I-sơ-ra-ên, mỗi người là tộc trưởng của chi tộc mình trong I-sơ-ra-ên. ¹⁵Phái đoàn ấy đến gặp người Ru-bên, người Gát, và phân nửa chi tộc Ma-na-se trong xứ Ghi-lê-át và nói với họ:

¹⁶“Toàn thể hội chúng của CHÚA nói rằng, ‘Điều gì đã xui khiến anh em phạm tội phản bội Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên mà ngày nay anh em lại quay bỏ Ngài và không theo CHÚA nữa? Tại sao ngày nay anh em có thể xây cho mình một bàn thờ để chống lại CHÚA như vậy?’ ¹⁷Tội chúng ta đã phạm tại Pê-ô cho đến nay vẫn chưa tẩy sạch được. Vì tội ấy mà tai họa đã giáng xuống trên hội chúng của CHÚA. Đó nào phải là việc nhỏ sao? ¹⁸Điều gì đã làm cho anh em phải quyết định rằng ngày nay anh em không còn muốn theo CHÚA nữa? Nếu ngày nay anh em phản bội CHÚA, thì ngày mai cơn giận của CHÚA ắt sẽ nổi lên nghịch lại cả hội chúng I-sơ-ra-ên. ¹⁹Còn nếu anh em cho rằng xứ anh em đang ở bị ô uế, thì hãy dọn qua bên xứ của CHÚA, nơi Đền Tạm của CHÚA được dựng, rồi nhận lấy phần sản nghiệp cho mình ở giữa chúng tôi. Xin anh em chớ phản bội CHÚA hay chống lại chúng tôi bằng cách xây cho anh em một bàn thờ khác hơn bàn thờ để thờ CHÚA, Đức Chúa Trời chúng ta. ²⁰Không phải A-can con trai Xê-ra đã bắt trung trong việc lấy những gì đã được biệt riêng ra thánh đến nỗi đã làm cho cơn thịnh nộ giáng xuống trên toàn thể hội chúng I-sơ-ra-ên sao? Và xin nhớ rằng không phải chỉ một mình ông ấy bị phạt chết vì tội của mình đâu!”

²¹Bấy giờ người Ru-bên, người Gát, và phân nửa chi tộc Ma-na-se trả lời với các thủ lĩnh của các chi tộc I-sơ-ra-ên, ²²“CHÚA là Đức Chúa Trời của các thần! CHÚA là Đức Chúa Trời của các thần! Ngài biết rõ. Nguyên I-sơ-ra-ên cũng sẽ biết rõ. Nếu đây là một hình thức phản loạn hay là cách chối bỏ đức tin nơi CHÚA, nguyên Ngài đừng cứu chúng tôi hôm nay, ²³vì chúng tôi đã xây dựng một bàn thờ để lia bỏ và không theo CHÚA nữa; hoặc nếu chúng tôi đã xây dựng bàn thờ ấy để sẽ dâng trên đó các của lễ thiêu, các của lễ chay, và các của lễ cầu an, nguyên chính CHÚA sẽ phạt chúng tôi.

²⁴Thưa không, chúng tôi xây dựng bàn thờ ấy vì chúng tôi lo sợ rằng sau này con cháu anh em có thể nói với con cháu chúng tôi, ‘Các người có liên hệ gì với CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên chẳng?’ ²⁵Vì CHÚA đã lấy Sông Giô-đanh làm ranh giới để phân biệt giữa chúng tôi và các người, nên các người, là người Ru-bên và người Gát, không có phần gì với CHÚA cả.’ Như thế con cháu anh em có thể làm cho con cháu chúng tôi bỏ CHÚA mà không kính thờ Ngài nữa. ²⁶Vì lo sợ như thế nên chúng tôi đã nói với nhau, ‘Chúng ta phải xây một bàn thờ, không phải để dâng của lễ thiêu, cũng không phải để dâng các sinh tế, ²⁷nhưng để làm chứng giữa chúng tôi và anh em, cùng giữa các con cháu của các thế hệ kế tiếp chúng ta rằng chúng tôi cũng phục vụ CHÚA trước thánh nhan Ngài bằng các của lễ thiêu, các sinh tế, và các của lễ cầu an, để trong tương lai con cháu anh em sẽ không thể nói với con cháu chúng tôi rằng, “Các người không có phần gì với CHÚA cả.”’ ²⁸Chúng tôi đã nghĩ rằng, nếu trong tương lai có ai

đó nói với chúng tôi hoặc nói với con cháu chúng tôi như thế, thì chúng tôi có thể đáp lại rằng, ‘Hãy xem đây, bàn thờ này giống y hệt bàn thờ của CHÚA mà tổ tiên chúng ta đã xây dựng. Bàn thờ này không phải để dâng các của lễ thiêu, cũng không phải để dâng các sinh tế, mà để làm chứng giữa chúng tôi và anh chị em.’

²⁹Chúng tôi không hề có ý phản loạn chống lại CHÚA, mà ngày nay quay bỏ Ngài, không theo CHÚA nữa, rồi xây cho mình một bàn thờ để dâng trên đó các của lễ thiêu, các của lễ chay, hay các sinh tế, khác với bàn thờ của CHÚA, Đức Chúa Trời chúng ta, ở phía trước Đền Tạm đâu.”

³⁰Khi Tư Tế Phi-nê-a và các thủ lãnh của hội chúng, tức những vị lãnh đạo các chi tộc I-sơ-ra-ên, đi với ông nghe những lời của người Ru-bên, người Gát, và phân nửa chi tộc Ma-na-se nói với họ, họ lấy làm mát dạ. ³¹Tư Tế Phi-nê-a con trai Ê-lê-a-xa nói với người Ru-bên, người Gát, và phân nửa chi tộc Ma-na-se, “Hôm nay chúng ta biết CHÚA thật đang ngự giữa chúng ta, vì anh em không có ý phản bội CHÚA. Quả thật anh em đã cứu dân I-sơ-ra-ên khỏi tay CHÚA.”

³²Sau đó Tư Tế Phi-nê-a con trai Ê-lê-a-xa và các thủ lãnh từ giả người Ru-bên, người Gát ở Ghi-lê-át, và phân nửa chi tộc Ma-na-se, trở về xứ Ca-na-an. Họ đến với dân I-sơ-ra-ên và tường trình cho họ những gì họ đã ghi nhận. ³³Lời tường trình đó làm hài lòng dân I-sơ-ra-ên. Dân I-sơ-ra-ên dâng lời ca ngợi Đức Chúa Trời và không bàn đến việc tham chiến để tàn phá lãnh thổ của người Ru-bên và người Gát đã định cư nữa. ³⁴Người Ru-bên và người Gát gọi bàn thờ ấy là “Chứng Tích” vì họ bảo rằng, “Bàn thờ ấy sẽ làm một chứng tích ở giữa chúng tôi rằng CHÚA là Đức Chúa Trời.”

Giô-suê Khuyên Dân

23 ¹Một thời gian khá lâu trôi qua, CHÚA đã ban cho I-sơ-ra-ên được nghỉ ngơi và khỏi phải đối phó với mọi quân thù chung quanh. Bấy giờ Giô-suê đã già và cao tuổi. ²Giô-suê triệu tập toàn thể I-sơ-ra-ên lại, tức các vị trưởng lão, các thủ lãnh, các quan xét, và các vị chỉ huy. Ông nói với họ:

“Bây giờ tôi đã già và cao tuổi. ³Anh chị em đã chứng kiến thể nào CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, đã làm cho tất cả các dân đó vì cớ anh chị em; CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, đã chiến đấu cho anh chị em. ⁴Này, tôi đã cho bắt thăm chia xứ của các dân còn sót lại và xứ của các dân đã bị tôi tiêu diệt từ bờ Sông Giô-đanh đến Biển Lớn ở phía tây cho các chi tộc của anh chị em làm sản nghiệp. ⁵CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, sẽ đánh lui chúng trước mặt anh chị em và loại trừ chúng khỏi mắt anh chị em. Anh chị em sẽ chiếm lấy xứ của chúng như CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, đã hứa với anh chị em. ⁶Vì thế anh chị em phải hết sức cẩn thận vâng giữ và làm theo mọi điều đã chép trong sách luật pháp của Môi-se; chớ quay khỏi mọi điều ấy, dù qua bên phải hoặc bên trái, ⁷để anh chị em sẽ không bị đồng hóa với các dân còn sót lại giữa anh chị em. Anh chị em chớ nhắc đến tên các thần của chúng, hoặc nhân danh các thần ấy mà thề, hoặc sấp mình xuống thờ lạy các thần ấy. ⁸Nhưng anh chị em phải bám chặt lấy CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, như anh chị em đã làm cho đến ngày nay. ⁹Vì CHÚA đã đánh đuổi những dân lớn và mạnh đi khỏi mặt anh chị em. Còn về phần anh chị em, đến ngày nay vẫn không ai

có thể chống nổi anh chị em. ¹⁰Một người trong anh chị em có thể đánh đuổi một ngàn người bỏ chạy, bởi vì chính CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, chiến đấu cho anh chị em, như Ngài đã hứa với anh chị em. ¹¹Vậy hãy hết sức cẩn thận yêu kính CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em. ¹²Vì nếu anh chị em quay đi và kết hiệp với những kẻ còn sót lại của các dân đang ở giữa anh chị em, nếu anh chị em dựng vợ gả chồng với chúng, tức cưới phụ nữ của chúng làm vợ và gả con gái của mình cho chúng, ¹³thì anh chị em khá biết chắc rằng CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, sẽ không tiếp tục đuổi các dân ấy đi khỏi mắt anh chị em đâu; nhưng chúng sẽ trở thành một cái bẫy và một bẫy sập để bắt lấy anh chị em, một roi dây có móc sắt quất vào hông anh chị em, và những cây gai châm vào mắt anh chị em, cho đến khi anh chị em bị diệt mất khỏi xứ tốt đẹp mà CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, đã ban cho anh chị em.

¹⁴Bây giờ tôi sắp sửa đi qua con đường mà mọi loài trên đất đều phải đi. Từ trong đáy lòng và trong linh hồn anh chị em, tất cả anh chị em đều biết rõ rằng mọi điều tốt đẹp mà CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, đã hứa với anh chị em, thì không một điều nào Ngài không thực hiện. Tất cả đều được ứng nghiệm cho anh chị em; không điều nào là không được thực hiện. ¹⁵Nhưng giống như mọi điều tốt đẹp mà CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, đã hứa cho anh chị em đều được thực hiện cho anh chị em, thì CHÚA cũng sẽ đem mọi điều dữ đến với anh chị em cho đến khi Ngài tiêu diệt anh chị em khỏi xứ tốt đẹp này mà CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, đã ban cho anh chị em, ¹⁶nếu anh chị em vi phạm giao ước của CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, mà Ngài đã truyền cho anh chị em phải giữ, và nếu anh chị em đi, phục vụ các thần khác, và sắp mình xuống thờ lạy chúng. Cơn giận của CHÚA ắt sẽ nổi phừng lên nghịch lại anh chị em, rồi anh chị em sẽ chóng bị diệt mất khỏi xứ tốt đẹp mà Ngài đã ban cho anh chị em.”

Lễ Tái Cam Kết Giữ Giao Ước

24 ¹Bấy giờ Giô-suê triệu tập tất cả chi tộc của dân I-sơ-ra-ên lại tại Sê-chem. Ông mời các vị trưởng lão, các thủ lãnh, các quan xét, và các vị chỉ huy của I-sơ-ra-ên đến, rồi ông trình diện họ trước mặt Đức Chúa Trời. ²Kế đó Giô-suê nói với toàn dân:

“CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên phán thế này: ‘Thuở xưa tổ tiên của các ngươi, Tê-ra cha của Áp-ra-ham và cha của Na-hô, sống ở bên kia Sông Cả^(a) và thờ các thần khác. ³Ta đã đem Áp-ra-ham tổ phụ các ngươi từ bên kia Sông Cả, rồi dẫn nó qua khắp xứ Ca-na-an và làm cho dòng dõi nó trở nên đông đúc. Ta ban cho nó I-sác; ⁴Ta ban cho I-sác hai con là Gia-cốp và Ê-sau. Ta ban cho Ê-sau miền cao nguyên Sê-i-rô để làm sản nghiệp, nhưng Gia-cốp và các con cháu nó đi xuống Ai-cập. ⁵Bấy giờ Ta đã sai Môi-se và A-rôn, và Ta cũng đã sai các tai họa đến với Ai-cập để đánh phạt chúng; sau đó Ta đã đem các ngươi ra đi. ⁶Khi Ta đem tổ tiên các ngươi ra khỏi Ai-cập, các ngươi đi đến bờ biển. Người Ai-cập dùng xe chiến mã và kỵ binh đuổi theo tổ tiên các

(a) **24:2** tức Sông Ô-phơ-rát

người đến tận Hồng Hải.^(a) ⁷Khi họ kêu cầu với CHÚA, Ta^(b) đã cho bóng tối đến ngăn cách giữa các người và người Ai-cập, sau đó Ta đã dùng nước biển phủ trên chúng và chôn vùi chúng. Chính mắt các người đã thấy những gì Ta làm cho người Ai-cập. Sau đó các người đã sống trong đồng hoang một thời gian khá lâu. ⁸Kế đó Ta đã đem các người ra khỏi xứ của dân A-mô-ri, tức dân sống ở bên kia Sông Giô-đanh. Chúng đã giao chiến với các người, nhưng Ta đã trao chúng vào tay các người. Các người đã chiếm lấy xứ sở của chúng, và Ta đã tiêu diệt chúng trước mắt các người. ⁹Khi ấy Ba-lác con trai Xíp-pô vua của Mô-áp kéo quân ra đánh I-sơ-ra-ên. Nó sai người đi mời Ba-la-am con trai Bê-ô đến nguyện rủa các người, ¹⁰nhưng Ta không muốn nhậm lời của Ba-la-am, nên nó phải chúc phước cho các người, và Ta đã cứu các người khỏi tay Ba-lác. ¹¹Khi các người đi qua Sông Giô-đanh và tiến đến Giê-ri-cô, dân Giê-ri-cô đã nghinh chiến với các người, cũng có các dân A-mô-ri, dân Pê-ri-xi, dân Ca-na-an, dân Hít-ti, dân Ghi-ga-si, dân Hi-vi, và dân Giê-bu-si ra đánh các người, nhưng Ta đã trao tất cả chúng vào tay các người. ¹²Ta đã sai ong độc đi trước các người. Chúng đã đuổi hai vua dân A-mô-ri trước mắt các người. Ấy là chúng đã làm điều đó, chứ không phải do cung tên của các người. ¹³Ta đã ban cho các người xứ sở mà các người không phải lao động vất vả mới có được, và các thành mà các người không phải bỏ công xây cất. Các người đã sống trong các thành ấy. Các người đã ăn trái của những vườn nho và những vườn ô-liu mà các người không trồng.’

¹⁴Vậy bây giờ anh chị em hãy kính sợ CHÚA, hãy thờ Ngài một cách chân thành và trung tín. Hãy bỏ các thần mà tổ phụ anh chị em đã thờ bên kia Sông Cả và trong đất Ai-cập; anh chị em hãy thờ chỉ một mình CHÚA mà thôi. ¹⁵Bây giờ nếu anh chị em không muốn thờ CHÚA, thì hôm nay hãy chọn lấy thần nào mình muốn thờ, hoặc các thần tổ tiên anh chị em đã thờ bên kia Sông Cả, hoặc các thần của dân A-mô-ri trong xứ anh chị em đang sống đây, nhưng tôi và gia đình tôi, chúng tôi sẽ thờ CHÚA.”

¹⁶Bấy giờ dân trả lời, “Không đời nào chúng tôi bỏ CHÚA mà thờ các thần khác đâu, ¹⁷bởi vì chính CHÚA, Đức Chúa Trời của chúng tôi, đã đem chúng tôi và tổ tiên chúng tôi lên từ xứ Ai-cập, ra khỏi nhà nô lệ, và đã làm những việc lớn lao lạ lùng trước mắt chúng tôi. Ngài đã bảo vệ chúng tôi suốt cuộc hành trình mà chúng tôi đã đi qua, giữa mọi dân mà chúng tôi đã đi xuyên qua. ¹⁸Ngoài ra CHÚA còn đuổi khỏi mắt chúng tôi mọi dân, kể cả dân A-mô-ri đã sống trong xứ. Vì thế chúng tôi sẽ tiếp tục thờ CHÚA, vì Ngài là Đức Chúa Trời của chúng tôi.”

¹⁹Nhưng Giô-suê nói với dân, “Anh chị em sẽ không thể thờ CHÚA đâu, bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời thánh khiết, và là Đức Chúa Trời ghen tương. Ngài sẽ không tha thứ những vi phạm và những tội lỗi của anh chị em đâu. ²⁰Nếu anh chị em bỏ CHÚA mà thờ các thần khác, Ngài sẽ quay lại làm hại anh chị em và tiêu diệt anh chị em, mặc dù trước đó Ngài đã ban phước cho anh chị em.”

²¹Nhưng dân đáp với Giô-suê, “Không đâu, chúng tôi quyết chỉ thờ CHÚA mà thôi!”

(a) 24:6 nt: Biển Sậy

(b) 24:7 nt: Ngài

²²Bấy giờ Giô-suê nói với dân, “Vậy anh chị em hãy làm các nhân chứng cho chính mình để xác nhận rằng chính anh chị em đã chọn CHÚA để chỉ thờ Ngài.”

Họ đáp, “Chúng tôi xin làm các nhân chứng ấy.”

²³Ông nói, “Vậy hãy dẹp bỏ tất cả các thần của các dân ngoại khỏi giữa anh chị em và hãy hướng lòng của anh chị em về CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên.”

²⁴Dân đáp với Giô-suê, “Chúng tôi sẽ thờ CHÚA, Đức Chúa Trời của chúng tôi, và chúng tôi sẽ vâng lời Ngài.”

²⁵Vậy ngày hôm đó Giô-suê lập một giao ước với dân và lập những luật lệ và mạng lệnh với họ tại Sê-chem. ²⁶Giô-suê ghi những lời đó trong sách luật pháp của Đức Chúa Trời; rồi ông lấy một tảng đá lớn và dựng nó lên dưới cây sồi trong nơi thánh của CHÚA. ²⁷Giô-suê nói với toàn dân, “Này, tảng đá này sẽ làm chứng cho chúng ta, vì nó đã nghe mọi lời CHÚA phán với chúng ta, vì thế nó sẽ làm chứng cho chúng ta nếu chúng ta phản bội Đức Chúa Trời chúng ta.” ²⁸Sau đó Giô-suê tiễn họ trở về sản nghiệp của họ.

Giô-suê và Ê-lê-a-xa Qua Đời

²⁹Sau các việc đó Giô-suê con trai của Nun, tôi tớ CHÚA, qua đời. Ông hưởng thọ một trăm mười tuổi. ³⁰Người ta chôn ông trong sản nghiệp của ông ở Tim-nát Sê-ra, trong vùng cao nguyên Ép-ra-im, nằm về phía bắc Núi Ga-ách.

³¹Dân I-sơ-ra-ên thờ phượng CHÚA suốt đời của Giô-suê và suốt đời của tất cả các vị trưởng lão sống sau Giô-suê và biết rõ mọi điều CHÚA đã làm cho I-sơ-ra-ên.

³²Hài cốt của Giô-sép mà dân I-sơ-ra-ên đã đem từ Ai-cập lên cũng được chôn tại Sê-chem trong phần đất mà Gia-cốp đã mua của con cháu Ha-mô cha của Sê-chem với giá một trăm miếng bạc. Nơi đó đã trở thành gia sản của con cháu Giô-sép.

³³Sau đó Ê-lê-a-xa con trai A-rôn cũng qua đời. Người ta chôn ông tại Ghi-bê-a, thành của Phi-nê-a con trai ông; đó là thành người ta đã ban cho Phi-nê-a trong vùng cao nguyên Ép-ra-im.